

Årets Udstilling: 1971

HUSMODERENS ARBEJDSPLADS - et forsømt område

- 1) Rengøring
- 2) Indretning
- 3) Køkkener
- 4) Madlavning
- 5) Indkøb
- 6) Vedligeholdelse

Detailhandler! Uddan Deres personale

Reserver firmabilletten NU!!

Der sælges kun 6000 firmabilletter, for at deltagerne kan få godt udbytte af kontakten med udstillingsfirmaernes eksperter. Firmabilletterne har reserveret adgang alle hverdage kl. 10-13. Ring: 31 17 33. Tilsendes 8 dage før udstillingens åbning.

UDSTILLINGEN AFHØJES

24. september - 3. oktober 1971

Enkeltbillet kr. 6.-
Børnebillet kr. 3.-
Familiebillet kr. 10.-
(Forældre + børn)
Firmabillet kr. 10.-
(5 enkelte)

FORUM

DET ER ALTSÅ FOR GALT....!

Hvorfor skal hjemmet være et torturkammer?

Af Mikkeline

Jeg er det, man så smukt kalder hjemmegående husmoder. Jeg kalder det nu hjemmepuklende mandebetjener. Bernebetjener. Støvsugerbetjener. Og alt det andet...

Men jeg har aldrig begrebet, hvorfor det skal være så baglens altsammen. Vi har et pænt lille etplanshus, moderne siger man, det at have med at gøre. Men sikke en redelighed. Jeg

fra komfuret til 'afstigningsbordet', og jeg render mig tyklåret for at få fat i mine krydderier.

Nu snakker man om klima i hjemmet. Ja, vi slår jo ikke ligefrem hinanden i hovedet med stegepanden, men jeg kunne nu godt li, at han havde tænkt i dame-baner, ham dimsen! Der er f.eks. mange ting, jeg godt kunne tænke mig at sidde ned til i køkkenet. Hvad er det for en skik, at konerne altid skal stå op? Vi er sørme da ikke gardister!

Jeg kunne da godt sidde ved et passende lavt bord og sortere mine grøntsager eller lave en masse andre ting. Min mand står da ikke op og tegner garager og huse og alting!

Men damer er åbenbart noget, der skal stå op hele tiden, uanset om der laves kaffe eller pilles løg. Rigtig skidt arrangeret, det er det.

Nu læser jeg en masse om, hvordan man skal leve. Hvorfor i alverden skal der læses så meget? Hvorfor står det ikke i den rigtige højde fra starten? Det er bare et spørgsmål om to bukke og et par brødder, hvis det kniber med økonomien. Ellers kan man få indbygget hvadsomhelst.

Det er os husmødre, der jolker i det! Vi går bare i det summe skidt år ud og år ind og fortæller ikke sådan nogen som min mand, hvad de skal designe. Designe, MADRI! Han kikker på faconerne og får det til at se smart ud, og så går en anden én med forstrækninger i armhulene og nervøse trækninger i mundvigene, fordi det i praksis virkede ad pommern til!

Nu sådan noget som kosturummet. Der er en hylde i bunden til pudsegrej. Nedenunder er der et rum til ingenting. Der stiller jeg højfjeldssolen, nærmest for det synes, der skal stå noget. Ovenover er der ikke plads til en kof, så jeg har savet 20 centimeter af kofskabet. Støvsugeren har jeg stillet ind i klædeskabet, fordi der ikke er tænkt på, at en forholdsvis moderne familie også holder støvsuger. Min mands tøj hænger rundt omkring - sådan tilfældigt.

Jeg tror, der er noget ude i garagen. Hvad i alverden tænker mænd på, når de laver huse? Jo, de tænker på, at de skal finde deres sutter og whiskyflasken i køleskabet, når arbejdsdagen er slut, og imens har ungerne klemte fingre i køleskabet, fordi det åbner den forkerte vej, og jeg har tabt forstanden over en vinduespudding, der krævede, at jeg løftede døren til bryggerset af, hvis vinduet skulle vendes.

Tja, hvis det stod til mig, så skulle hele noget rages ned, og så skulle tre tusinde kvinder samles til en kongres, hvor de vedtog, at mænd skal hænges, slagtes og brændes, indtil de finder ud af at lave et kongerigt hus, der er til at arbejde i.

Nu har jeg sagt min mening! Og nu sætter jeg mig hen med mit strikkestøj og venter på, at vaskemaskinen hopper ud i entreen, eller oliefyret eksploderer. For nu er jeg godt gal i skralden!

Bid spids på den!

Rengøringsvognen sparer mange skridt. Koster ca. 150 kr.

FAMILIERIGTIG Udstilling

Omsider kommer der en udstilling, der 'har noget i sig' med hensyn til trivsel i hjemmet.

I 1971 åbner Forum dørene for HUSMODERENS ARBEJDSPLADS - et forsømt område, der går direkte til sagen. Det er bevist, at husmoderen arbejder urentabelt i hjemmet, og det har mange årsager. Ubekvemt materiel og gammeldags metoder koster hende selv og samfundet ikke så få penge.

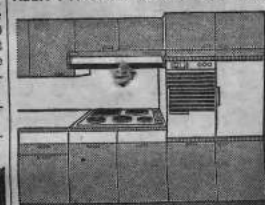
Man har kalkuleret, at hvis den danske husmoder kan spare en halv times arbejde om dagen, vil det blive til det samme som 75.000 mands arbejde! For 2000 kroner investering i hjemmet kan man spare yderligere en halv time, og dermed er 150.000 mands arbejde indvundet. Lyder det teoretisk? Det er ikke desto mindre den fulde sandhed. Og det skal udstillingen bevise.

Allerede nu tyder alt på, at udstillingen bliver mere end en tom salgsmanifestation. Man har måttet indskrænke stendene for at få plads til det hele, og der er tusinder af rationaliserende ideer fremme i materialet.

Det bliver simpelt hen den første rent konstruktive udstilling i sin art, og for at imødekomme publikum har man valgt at sælge familiebillet til 10 kroner - de giver adgang for både forældre og børn.

KØKKENUdstilling

ÅBEN I MORGEN SØNDAG KL. 12-20

— Velkommen på køkkenudstillingen i Rødovre Centret på 1. sal ved Orchideterrassen. Euro's mest gennemførte elementkøkkener udstillet i 9 modeller.

FRONTRE

Kr. 50 ubeset for Deres brugte

ELSHAVER

Ved køb af ny elshaver i denne uge. Alle fabrikater føres.

MONA LISA

Gyldenlevsgade 4

TH. 11 20 67

Akkumulatorer

En gros - direkte til private
6 volt kr. 99,-, 12 volt kr. 149,- incl.
mom. Originale fabrikat med 18 måneders garanti. — FORD, OPEL, VW, MORRIS, VOLVO, FIAT, RENAULT m.fl.

BATTERICENTRALEN

LILLE ISTEDEGADE 6

GITTE'S BRUDEFRISURE

Frøken GITTE i frisør STUHR's salon har skabt frisuren til BIRTE TOVES bryllup. Af Birte Toves lange lyse hår har hun lavet en kort frisur med løse lokker ned over kinderne.

BIRTE TOVE SOM BRUD

I dag bliver BIRTE TOVE gift til sin OLE i Bagsværd Kirke, og i aften viste hun os brudekjolen i fotostudiet. Den er skabt af BIRTE MADSEN, der er uddannet på Kunsthåndværkerskolen og laver kostumer til film (bl.a. CHRISTA, hvor Birte Tove spillede hovedrollen). Materialet er Thaisilke i off-white, ankellang med silkesko i samme farve. Birte Tove har selv syet korsstingsbroderi på bælte og ærmer, men hun svor i aften: — Jeg skal ikke sy et korssting før sølvbrylluppet! Billedet viser Birte Tove i brudekjolen (Ole bringer brudebuketten i dag, hun håber på roser!)

Superskønne MIDI-MAXI FRAKKER

de bedste i længden...

BOUTIQUE

„KIG-IND,,

HØJBRO PLADS 13
ENGHAVE PLADS 3

BLÅGÅRDSGADE 15
GL. KONGEVEJ 93

- fås også i »Best-Seller« Ndr. Frihavsgade 47

PÆN DANSKER I BYEN

NIELS BO, 28 år er en ualmindelig pæn ung dansker, som i disse dage er hjemme for at deltage i sin søsters bryllup. Niels Bo er en af de moderne unge med en hel international karriere, han har været i forretningslivet i Mexico City i 4 år, har han arbejdet som fotomodel i Paris og New York, og hvis jeg havde et dansk modelagentur, ville jeg hurtigst muligt kapse ham „til stalden“, for han har en fremragende måde at vise tøj på, han er langhåret og har skæg, men er super-velplejet, og man trænger til hans type blandt danske fotomodeller.

Niels Bo ses her på billedet i sit eget tøj, der kan sige lidt om hans internationale liv.

Hans sorte fløjsjakke har han købt i Paris, derunder bærer han en slank bomulds-skjorte fra London til sine sort-hvidternede uldne bukser, som han har købt i New York for 4 år siden, men ikke desto mindre ser de ud, som om de var nye.

Det siges, at sortternede bukser også vil trænge frem i herremoden herhjemme.

FOTO: SPERLING

Vil De hellere vente med at få børn? - så gå til Deres læge, mødrehjælpen eller klinik.

**MØDREHJÆLPENS
KONSULTATION**

Svendborggade 5
København

er åben

mandag og
torsdag

kl. 16-18.30

Tid bedes evt. aftalt
TRia 45 45 (kl. 9-16)

Hvis De bor uden for Københavns-området, bedes De henvende Dem til det lokale mødre-hjælpskontor

**De kan ikke
blive yngre,
men
De kan blive
kønnere -**

(De har hele natten til det)

Yardley's Special Night Creme arbejder i dybden.

Mens De sover, glatter den træthed og rynker ud.

- Den er ikke billig.

Det kan den ikke være med de egenskaber.

Hvad der er i?

Det tør vi ikke fortælle, for så kunne andre jo lave en, der er lige så god.

Men prøv den - natten er Deres egen.

Yardley

Special
Night Creme

TVINGES FRA HUS OG HJEM AF ULIDELIG TRAFIK-LARM

— Støjen fra motorvejen gjorde livet til en plage for os. Ikke en time på døgnet har vi kunnet slappe af. Vi har ikke tænkt på andet end at komme væk herfra.

Sådan siger fru Axel Jensen, der er „nabo“ til Vestmotorvejen i Hvidovre. I dag flytter hun sammen med mand og to børn til en anden lejlighed. For første gang, siden Vestmotorvejen blev åbnet, kan hun se frem til en tilværelse uden ørepropper. Familien skal ikke længere vækkes hver morgen kl. 4 af dronet fra tunge lastbiler, som passerer få meter under soveværelsets vinduer.

Dårlig planlægning

Men når familien Jensen flytter fra lejligheden, kommer der andre lejere ind. I dag glæder de sig til at komme ind i en dejlig lejlighed. Når de har boet der i nogle få dage, ved de, at de er kommet i helvede.

Det er hensynslos og dårlig plan-

lægning, der bærer skylden for det hele. Da Vestmotorvejen skulle bygges, kom en håndfuld bolig-karrier med nogle hundrede familier i vejen. Men planlæggerne — eller hvem det nu kan være — fandt ud af, at vejen lige akkurat kunne klemmes igennem boligbebyggelsen, hvis man da ellers droppede alle menneskelige hensyn. Støj tænkte ingen på, forurening tænkte heller ingen på.

Resultatet er blevet et grelt eksempel på elendig planlægning med katastrofale følger. Motorvejen ligger i dag så tæt op ad beboelseshuse i Hvidovre, at man uden besvær fra sit soveværelse kan spytte på de biler, der kører forbi.

Mange har utvivlsomt haft lyst til dette. Men desværre ville denne form for meningsstilkendegivelse blive lige så virkningsløs som alt det andet, der er blevet forsøgt. Fra myndighedernes side er der intet rets hensyn blevet taget til mange berettigede beklagelser — hverken før eller efter vejens åbning.

Skandalen på Vestmotorvejen er en etableret kendsgerning. Men er-

faringerne herfra afholder ikke de planlæggende myndigheder fra at lave nye fadæser. Ekstra Bladet omtalte i onsdags, hvordan en lignende situation er i fuld gang med at opstå ved den kommende motorvej ved Bispeengen i København. Her bygger man motorvej på piller, som i 2.-3. sals højde passerer forbi et nyt boligkompleks.

Ved Vestmotorvejen bor de hårdest ramte familier i kompleksset „Spurvegården“ og på L. G. Smiths Vej, som går parallelt med motorvejen.

Larmen fra vejen er så voldsom, at det er umuligt at føre en almindelig samtale for åbne vinduer.

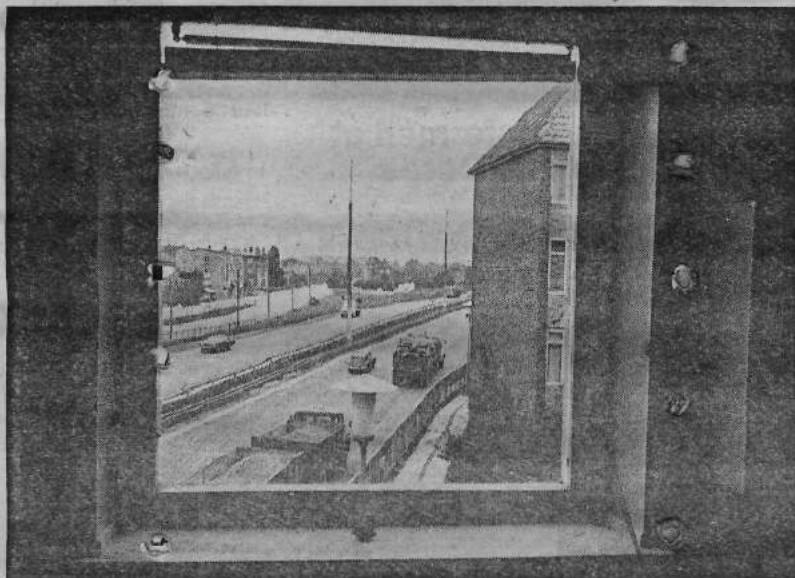
— Vi har boet her i 19 år og har været glade for det, siger fru Axel Jensen. Men da motorvejen kom, blev tilværelsen et helvede for os. Det tager hårdt på nerverne, når man hver aften skal gå i seng med bevidstheden om, at man næste morgen vistnok skal gå i seng med dronet fra lastbilerne. Efter vores mening er lejligheden ubeboelig, det er derfor vi flytter.

*Lastbilerne
på Vest-
motorvejen
tordner
lige forbi
soveværelses-
vinduerne
i bolig-
kompleks*

TEKST: LEIF KJELDSEN
FOTO: ASGER SESSINGØ

Så gælt ser det ud ved Vestmotorvejen i Hvidovre — trafikken tordner få meter fra beboelsesejendomme.

Sådan er udsigten fra soveværelset i et af de støjramte huse. Afstanden til motorvejstrafikken er ca. otte meter.

Lise og Sven Jensen er i gang med flytningen — de er lige så glade som deres forældre for at komme ud af støjhelvedet.

Marts 1970: Danmarks Riffbjerg sidder i Spanien og læser aviser om kommunalvalget og Krag og Baunsgaard og Mogens Fog og general Kragh og fru Egone og Bodil Koch og Palme og Margrethe og Helle Virkner. Slår om på kultursiderne til Reich, Barfoed, Hejlskov Larsen, Egebak, Borum og alle de andre. Han sidder i solen og kommer til at tænke på alt det, han ikke kan lide hos venner og fjender i de litterære snirkler, det man gerne må småsladre om, men naturligvis ikke sige højt og offentligt. Naturligvis? Frække Riff, guldrønnen med de mange trofæer og den næsten intakte uskyld, får lyst til at prøve.

Delikat majestætsforærmelse

September 1970: En litterat i Oslo kommer til at robe, at hovedpersonerne i Riffbjergs nye opus er en dansk tronfølger og en svensk statsminister, der sammen echapperer fra verden for at spise forbudne frugter på Vesterbro. Pressen ser med forventning hen til en delikat majestætsforærmelse.

Oktober 1970: „Marts 1970“ udkommer, kritikken enlig negativ. Mange forbittede ord om udhængningen af navngivne anmeldere, — forsvinden af de om Palme, Margrethe og de politiske koryfæer. Riffbjerg er menneskeligt gået over strengen og kunstnerisk under den. Og så videre, og så videre.

— Har De ikke krummet én eneste td i forbindelse med „Marts 70“?

— Jo, det ved Gud. Jeg har krummet alle tæerne helt op til vristen, men ikke på egne vegne. Det er ikke mig, der dummer mig med denne her bog, og uanset hvor gerne man ville have det, får man mig ikke til at falde på knæ og sige hebe. Ikke tale om, det ville være tusind procent inkonsekvent. Man kan ikke i det ene øjeblik fare ud ad døren og brødre og slå om sig til alle sider, og så i det næste finde ud af, at det skulle man aldrig have gjort, fordi man selv får bank.

Ventede at få klø

— Har De ventet banken?
— Ja.
— Også at bogen ville blive stemplet som umorøs og hatædligt skrevet?

— Alt, hvad der er blevet sagt og skrevet om min lille Molotov-cocktail, kunne jeg have forudsagt med ganske få afvigelser. Jeg vidste, at kritikkerne ville føle sig forpligtet til at reagere på standens værne og kæmpes om at fortælle, at Riffbjerg ikke er nogen stor satiriker. At man knap nok kan kalde ham humorist.

De brave mennesker forsvare sig med arme og ben mod den grundlæggende synd, jeg har begået ved ikke at betragte anmelderstanden som sakrosant. Der er tradition for, at en kunstner ydmygt skal bøje hovedet og lægge sig de kloge anvisninger på sinde, som om de repræsenterede den evige sandhed.

Den leveregel har jeg nu brudt ved at antyde — nej slamme op om — at kritikere er almindelige påvirkelige mennesker med misundelse, ædelhed, mindreværd, tilpæns og måske svaghet for et godt trip.

Den forbandede Riffbjerg-myte

Men det er også noget andet, anmelderne opponerer imod: Det betragtes som svinefuldt, at en seriøs forfatter begår den fornæstlighed at være kulret, barok, ondskabstuld. Jeg lever i skyggen af min forbandede myte og forventningerne om, at man skal være stor og varm og åben, fordi man forstår så mange ting og kan skrive folksomt om alt det der. Når der så kommer noget helt andet, falder de allesammen besvime om og siger, „at det her ka' da ikke være muligt“.

Man er tydeligt bekymret på mine vegne, men spænder dog det sikkerhedsnet ud, at min næste bog utvivlsomt vil blive noget helt andet.

— For det pludselig en djævel i Dem i marts?

— Ikke en djævel, men en brændende lyst til at lave noget helt andet end det, folk ventter. For fa'en, det er belæsende at være sat i bås, og for mig var det altså på det tidspunkt fantastisk vigtigt at slippe ud. Det var i sig selv udfordrende, at man kan sætte et stort spørgsmålstegn ved min fremgangsmåde, f. eks. at gøre nar af Hejlskov Larsens sygelige hang til ung toj, som i virkeligheden får ham til at føle sig utilpas. Det er meget tæt på, — util-

Riffbjerg: Det er meget tit morsomt at være Riffbjerg... (Foto: Jens Glargaard)

RIFBJERG VILLE BANDE I KIRKEN

Iadeligt perfidit, vil mange sikkert mene — men netop ved at gøre det forbudte, sprenger jeg min egen indelukthed. Man kender det jo fra den neurotiske trang, man kan få til at bande i kirken eller fnise ved en begravelse, bare fordi det er nægtig upassende.

Sådan kan denneher bog også opfattes, altså som en lyst til at slå på tromme på kisten, som alle de her mumler ligger i.

Morsomt at være Riffbjerg

— Var det ved at blive for ked-sommeligt at være den store Riffbjerg?

— Det har aldrig været særlig ked-sommeligt at være mig, tværtimod er det ofte særdeles morsomt.

— Er det morsomt i øjeblikket?

— Jeg klager ikke. For resten tænker jeg på at lade folk få indblik i,

AF BIRTHE WEISS

hvor broget tilværelsen bliver, når man liker lidt ved den evindelige bånddeling, som i virkeligheden er hovedtemaet i „Marts 1970“. På en måde kan man sige, at det hele er en happening, dvs. at alle de mange spaltomillimeter, der i den sidste uge har været skrevet om mig og min stygge bog, er en naturlig del af værket. Derfor kunne jeg tænke mig, at man til bogens andetoplag samler nogle af pressekommentarerne og lader dem være sidste kapitel.

— Har De fået reaktioner fra bogens ofre?

— Ikke bortset fra min meget gode, højtskede barndomsven Niels Barfoed, der jo får en lille snert i bogen. Han har taget det på den helt rigtige måde og sagde forleden helt afslappet: „Når du kalder mig for dobbeltagenten, vil jeg kalde dig for stukkeren“.

— Ville det ikke have været passende at på uden om højtskede barndomsvenner?

— Hvis jeg var gået frem efter, hvad der er passende, var bogen al-

drig blevet skrevet. Og på den anden side kan man spørge, om det egentlig er så vanvittigt upassende, at der er nogle sider i min gode vens offentlige natur, som jeg ikke bryder mig om. Selvfølgelig kunne jeg lade være med at råbe det ud over tagene, det er klart.

Jeg kunne også have holdt mig fra Ebbe Reich og Hans-Jørgen Nielsen og de andre af bogens personer, jeg sætter pris på, men så var den ikke blevet så morsom, som den vittelig er.

— Hvordan kan De være så sikker — efter de sidste dages kritik?

— Jeg har en meget sikker fornemmelse af mit talents vingefang og begrænsning, sandsynligvis fordi jeg har været anmelder og li'som kan betragte mine egne frembringelser udefra.

— Symes De „Marts 1970“ afslører den solidaritet med venstrefløjen, Da har talt så meget om?

— Den opmærksomme læser vil forstå, at det netop er på grund af min solidaritetsfølelse med venstrefløjens ideer, at jeg forholder mig kritisk over for gøgllet omkring dem. Solidariteten på det ideologiske plan bliver ikke mindre af, at man opponerer mod det, man synes er skabagtigt eller tosset eller på anden måde ikke kan være med til. Det er nødvendigt, hvis man skal overleve som selvstændigt tænkende individ, ellers ender vi alle sammen som en samling munker og nonner, der tøger sagen og ideen så højtideligt, at vi bliver kvælt.

Den nødvendige venstrefløj

— Er venstrefløjs-folkene ellers ikke typiske enten-eller-mennesker?

— Givetvis, men alligevel er det ikke anderledes end at man accepterer mennesker som mig, der ikke kunne holde ud at sove en time på en beskidd fællesmadras i Farvergade og spise mikro-makro i stedet for rigtig mad. Jeg tror virkelig, den enkeltes ønske om integritet bliver respekteret — men jeg er jo også så naiv. Det er jeg virkelig.

Man kan også vende det, så man kan sige, at man måske ikke helt kender rækkevidden af sin egen slagkraft. Man kan godt af og til længe nogle styrvolter ud, som man ikke helt kan vurdere. Måske rammer de hårdere end man tror.

— Det kunne næsten lyde som en undskyldning for Deres bog?

— Sådan er det i hvert fald ikke ment. Det har noget at gøre med ens mentale konstitution, og omgangen med andre mennesker. Når man selv føler sig meget stærk og skyder sine meninger af med en utålmodig barskhed, kan man godt komme til at virke lidt arrogant. Jeg kender det så godt fra diskussioner eller almindelige samtaler, hvor man føler sig overbevist om, at man har løsningen længe før de andre og derfor bliver uinteresseret og distret. Der er sådan set ikke noget at sige til, hvis folk på den baggrund synes, at man er en hoven skid.

— Er det sådan, De føler over for Deres unge venstrefløjs-tænder?

— Nej.
— Hvad er det i de kredse, den vel-etablerede Riffbjerg føler sig tiltrukket af?

— Jeg ved ikke om jeg føler mig tiltrukket, tværtimod er der jo netop så meget udenoms-gas, at man af og til er ved at få på fornemmelsen, at planket og de personlige kæpheste er langt vigtigere end selve grundlaget og de marxistiske ideer og alt det der.

Og alligevel solidariserer jeg mig hundrede procent med deres ønske om at lave verden om. Specielt i denne tid, hvor reaktionen cementerer sig og hyklerisk henviser til lov og orden, er der brug for en venstrefløj med overblik over tingene.

Det er en lille smule ubegribeligt at være vidne til den skælpelagt, man er ved at starte på aktivisterne her i Danmark. Den minder mig om forholdene i Spanien, hvor man forlod gik ud og arresterede to-tre-fire hundrede mennesker, da Nixon skulle komme på besøg.

Hvis vores stærke afhængighed af USA fortsætter — og det gør den jo, bi. a. fordi vi er ved at være bankerot — vil nejagtigt det samme kunne ske i Danmark.

— Tror De ikke, det vil være anderledes, hvis det er socialdemokraterne der regerer?

— Jeg er ked af at sige det, Jens Otto, men den helt store forskel tror jeg ikke på. Politisk er jeg meget, meget skeptisk.

LØRDAGS EKSTRA

EVIGT VENSKAB EFTER STYRT PÅ 20 METER

Fra Ekstra Bladets Fyns-redaktion.
— Vi er venner for livet, selv om vi ikke arbejder sammen længere. Han er jo ungkarl. Derfor er han rejst fra broen. I dag er han sømand og sejler omkring Sydamerika. Vi skriver hyppigt til hinanden. Jeg kan godt sige, jeg savner ham. Han var en fin makker, det er stensikkert.

Sådan omtalte brohelten fra Lille Bælt i dag den arbejdskammerat, han reddede fra en smertelig død i det strømfyldte farvand under den nybyggede bro. Den beslutsomme 28-årige rigger Wandy Hansen, Fredericia, forlader om 7 dage stiltfærdigt den køreklare bro. Kollegaen, den 21-årige Hans Kaallerup Nielsen, som blev frelst efter et dramatisk styrt, har forlængst sagt broen farvel og kommer derfor ikke til at opleve kongens og Guldbergs kompetencestrid i forbindelse med snoreklipningen på onsdag.

Over for Ekstra Bladet genopfrisker Wandy Hansen sin død for 18 måneder siden:

— 20 meter over bæltet sprang en stålrosse, som både kvæstede og knæstede min makker ud over rælingen. Kort efter så jeg ham ligge med hovedet nede i vandet, og så sprang jeg selv. Strømmen var stærk, og i første omgang kunne jeg ikke finde ham. Jeg frygtede, han var gået til bunds, men pludselig ramte min fod hans krop, og jeg fik fat i ham. Han var helt bevidstløs. Sammen drev vi med hovederne oven vande mod den gamle Lille Bæltsbro, hvor der en halv time efter var nogen, der samlede os op.

På sygehuset fandt de ud af, at min makker havde fået smadret begge lunger og brækket fem ribben. Jeg fejlede ikke noget.

I dag har Wandy Hansen fået en ny makker, nemlig riggernes sjakformand Knud Larsen. Også han kan tale med om uhyggelige styrt fra store højder. For nylig sprang sjakformanden for livet, da det 12 m høje byggestillads, han stod på, pludselig væltede.

— Jeg flækkede en hæl og brækkede en ankel, da jeg landede på jorden. Men jeg kom op — til forskel fra Wandy Hansen — altså kun for at redde mit eget liv.

Ingen af de 230 broarbejdere, som i øjeblikket er beskæftiget 16 timer i døgnet, regner med at stå ledige, når de sidste smapillerier og oprydningen er gjort færdig. Hverken Wandy Hansen eller Knud Larsen ved dog i dag, hvor den næste arbejdsplads befinder sig.

— Måske mødes vi alligevel alle tre i torene over Storebælt.

Brohelten fra Lille Bælt rigger Wandy Hansen (th) og hans nye makker, sjakformand Knud Larsen forlader om få dage den mangeårige arbejdsplads, som for begges vedkommende har budt på legendarisk godt kammeratskab og megen dramatik.

TEKST: KARSTEN LINDHARDT
FOTO: IB JENSEN

50.000 OG ET TOILET

Den store
brovandring i dag
og i morgen – Ved
Lille Bæltsbroens
åbning klipper
kongen, mens
ministeren taler

Fra Ekstra Bladets Fynsredaktion

Den gigantiske bromarch, som Røde Kors søger at afvikle i weekenden, menes at få over 50.000 deltagere. Politiet frygter et kæmpetrafikalt kaos, når alle sætter bilen fra sig og begynder at defilere over den 1700 meter lange bro.

Parkeringsvagten ved P-pladsen på Fynssiden gyser ikke alene ved tanken om den kommende bilstorm. Han er i højeste grad også ængstelig ved at skulle forvalte det eneste toilet i miles omkreds.

Bromarchen skal gennemføres både i dag og i morgen. Kl. 13 mødes to musikkorps, to borgmestre, to turistchefer og to amsvejsinspektører fra henholdsvis Fredericia og Middelfart midt på broen.

Da broen med de seks vognbaner udelukkende er beregnet til kørende trafik, sørger et stort Røde Korsmandskab for sikring af brosiderne. Endvidere vil frømand fra Falck-Zonen og Hjemmeværnets politipatrulje overvåge bromarchens forløb. Trafikreguleringen varetages af 200 politifolk.

Selve indvielsen

Den officielle broindvielse indledes onsdag kl. 13, hvor trafikminister Ove Guldberg tager imod kongen og dronningen på en til lejligheden indrettet festplads foran broen på Fynssiden. Når dronningen har fået blomster, og kongen har hilst på et par af de 235 gæster, taler Guldberg til folket og kongen. Kl. 15,15 overrækker trafikministeren en saks til kong Frederik, der så klipper snoren over og erklærer broen for åben.

Ceremonien slutter med, at kongen som den første officielt kører over broen. Efter kongeparrets bil følger trafikministeren. Hjemturen går over den gamle Lille Bæltsbro.

Broens ofre

Tre broarbejdere har mistet livet ved styrt i Lille Bælt under den seks år lange byggeri. En særlig kendsgerning for alle tre ulykkes vedkommende er, at de givne sikkerhedsforanstaltninger i hvert tilfælde ikke er blevet overholdt.

Den 21. marts 1967 faldt den 19-årige arbejdsmand Oluf Frydenlund Petersen, Bolden ved Fåborg, ned fra 30 meters højde og blev dræbt på stedet. Han havde ikke spændt sikkerhedssele.

1. september 1968 mistede den 21-årige arbejdsmand Leif Moesgård Hansen, Odense, balancen og styrtede baglæns ud over brokanten. Han blev dræbt på stedet. Ulykken kunne have været undgået, hvis Moesgård havde benyttet sig af den obligatoriske sikkerhedssele.

14. maj 1970 slog en løs wire benene væk under den 23-årige arbejdsmand Freddy Nielsen, Middelfart. Han blev slynget flere meter ud over broen og faldt 40 meter ned i det strømfyldte Lille Bælt, hvor han gik til bunds og druknede. Sandsynligvis kunne også denne tragedie have været undgået, hvis sikkerhedsreglementet var blevet overholdt.

BROEN SLÅR MIG UD

Fra Ekstra Bladets Fyns-redaktion.

— Jeg kvitter hele berøgheden ti dage efter bro-indvielsen.

Tankpasser Tage Egon Hansen, der bestyrer Shell-tanken ved den gamle Lille Bælt-bro, siger op 31. oktober i protest mod de dårlige arbejdsvilkår, som benzibranchen byder på i dag og i erkendelse af, at hans indtægt automatisk bliver halveret, når den nye bro åbnes.

— Trafikken vil gå katastrofalt tilbage på den gamle landevej. 75 pct. af mine kunder — repræsentanterne, lastvognschaufførerne og turistene — vil nu blive ledt udenom. Tilbage bliver kun den lille lokaltrafik og nogle få søndagsbilsister.

— Jeg er ikke interesseret i benzint længere. Tankpasser Tage Hansen kvitter sit job ti dage efter broens indvielse. En automatisk halvering af indtægten og de i forvejen forringede arbejdsvilkår inden for benzibranchen er årsagen.

Sekundet, da pigerne løftede nummerpladerne i vejret. Yderst til højre vinderpigen, den 19-årige Lena Fast fra Malmö.

Efter forestillingen fortalte Malmö-pigen, der vandt, at hun fik 1000 kr. for sin medvirken.

SUKKERFRI

DIROL
TYGGEGUMMI

20 STYKKER 1 KR.

TA' OG TYG

PEBERMYNTE-FRISK

DIROL

TILSAT TANDRESENDE KALCIUM KARBONAT

DET NØGNE TRAK IKKE I MALMØ

*Vred Malmö-ungdom følte sig
taget ved næsen ved premieren i aftes*

Der var på det nærmeste lynch-stemning, da den 65-årige svensker Evert Granholm i aftes i Malmö havde premiere på sin turné med nogle unge svenske piger.

Turnéen har til forfald i 30 svenske byer at præsentere syv unge piger, hvoraf én hver aften skal kåres til „Miss Måssing“, hvilket udlagt på dansk betyder „Frøken Splitternøgen“. I den kæmpemæssige dansesal i restaurant „Amiralen“, der har plads til ca. 1500 mennesker, havde kun små hundrede af Malmøs ungdom, heraf 90 af hankøn, betalt 15 svenske kroner for at overvære kåringen. Forud for den underholdt to talentløse refrænsangere med slagere fra slutningen af 50'erne. Denne „underholdning“ efterfulgtes af en pigeparade, man dårligt kan karakterisere som andet end en smagløs kodedstilling,

hvorunder pigerne af den 65-årige arrangør blev gennet ind på scenen som får.

Generelt, fnisende og uden sceneroutine viste pigerne sig helt nøgne i mindre end et sekund, hvorefter de dækkede sig til med store papnummerplader.

Kun ganske få blandt publikum klappede, så det kan i hvert fald ikke have været det elektriske instrument til måling af bifaldet, der udpegede vinderpigen. Hun blev sammen med de øvrige piger og den meget smarte arrangør fulgt til dørs af højlydte fy-råb. Og det var det eneste, man forstod ved den forestilling.

powo.

Humphrey Bogart, chefredaktør i „Sidste frist“, sidder magtesløs midt i begivenhederne — og slår til!

ASTERIX OG BOGART TO STJERNER

»ASTERIX OG KLEOPATRA«
★★★★

»SIDSTE FRIST«
★★★★

»DE 5 I FEDTEFADET«
★★★

Det pudsige ved det hele er, at franskmændene ikke ligefrem ligger af humor, og derfor har Amerika altid været forende med tegneserier. Men med Asterix, en lille galler-kriger fra 50 år før Kristus (og i øvrigt kendt fra Ekstra Bla-

FILM

del) og hans venner, har René Goscinny og Albert Uderzo taget en frygtelig hævn over USA.

De to har skabt en figur-serie, som har skabt historie i mere end én forstand. Det er det 20. århundredes vittige hånd til vor fortid. Det måtte der komme en film ud af, før eller senere, og i går havde „Asterix og Kleopatra“ (Saga) dansk premiere med danske stemmer.

Kleopatra vil imponere Cæsar ved at bygge et palads på tre måneder, og Cæsar går hoverende bort. Det kan hun i hvert fald ikke! Hendes bygmester, Linealis, får ordren og ser kun én mulighed: at få Asterix, hans store godmodige været i området ved Nilen. Obelix og især heksemesteren Miraculix ned fra Gallien (det nuværende Frankrig) til Egypten.

Således sker det, og således kommer Asterix og hans venner ind i de intense intriger, der altid har været i området ved Nilen. Obelix har her den skønne evne at hvile i sig selv, skønt han er så stærk, at han kan vælte Rådhuset blot ved at pege på det. Derfor er han overordentlig farlig, når han kommer sine venner til hjælp eller simpelt hen bliver vred.

Det er meget andet, et virkeligt eventyr, ikke bare ønsketænkning. Et eventyr om kræfter, de åndfuldes overlegenhed over de sure taktikere, glæden ved livet og stolthed („vi galler er altid parat!“), kort fortalt: alt det som børn går frem med som en selvfølgelighed og altfor mange voksne opgiver på halvvejen. Derfor jubler salen over Asterix, for han og Obelix er fremtiden, mine venner!

En på tæven

Richard Brooks film „Sidste frist“ (Næreport) er fra 1952. Den farer lige ind i 70'erne med Humphrey Bogart som chefredaktør for dagbladet „The Day“, der er dømt til døden af bladets arvinger, men som bruger de sidste dage til at rydde op i gangstersystemet, repræsenteret ved en vis Rienzli.

Det er 1) en forbløffende godt spillet film, de amerikanske skuespillere er i stand til at indleve sig i et hvilket som helst miljø og 2) det er en skarp kommentar til den korruption i de store byer, som ofte kun et blad kan tage sig af, for politiet er for sent ude.

Der følger følgende replik, da en mand er blevet skudt på redaktionen af falske politifolk. Da politiet kommer, siger en opdager: „Kan I ikke se forskel på rigtig politi og gangstere, der leder politi?“ Svar lakonisk: „Nej, ikke i dag!“

Humphrey Bogart ser ud som om han aldrig har været på andet end en avisredaktion hele sit liv, men

han er også så dygtig, at han uden sentimentalitet indirekte afslører, hvorfor hans blad må dø. Det har meningene, dog måske først for alvor til sidst, men det har ikke den moderne typografi.

Den moderne typografi er ikke opfundet af særligt kunstnerisk begavede folk, der ville holde hemmeligheden for sig selv, men tværtimod ville have den ud til de mange millioner for skønhedens skyld. Enhver idiot kan være kedelig og så i øvrigt på nedenn og hjem med små fine overskrifter, men nogen gave til offentligheden og nogen fare for gangsterne vil han aldrig blive!

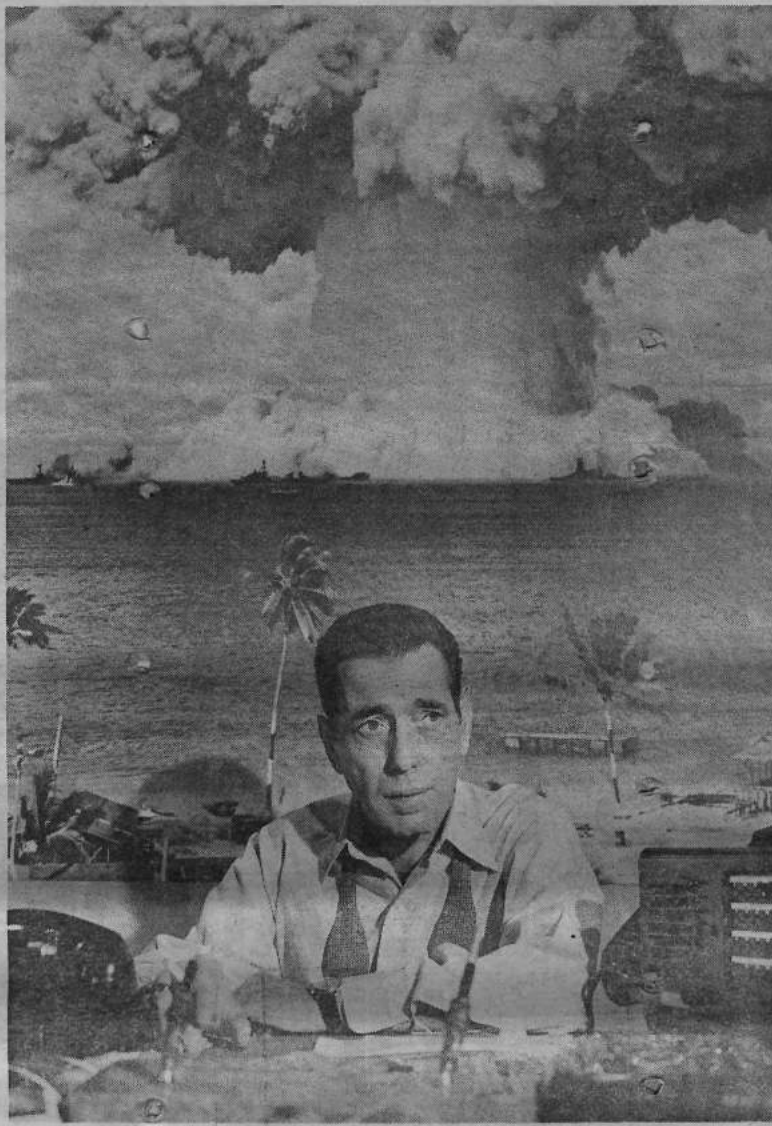
„Sidste frist“ er derimod en virkelig gave, en satanisk spændende eksplosion mellem journalistik og korruption og forbrydelse.

En på frakken

En rigtig børnefilm: Trine Hedmans anden film med de fem fra Enid Blytons børnebogserie. „De 5 i fedtefadet“ (flere biografer i København og provinsen) handler denne gang om en levende cykeltur ud i det danske land, glimrende skildret (og fotograferet af Mikael Salomon) og med en naturlig spænding, da de fem kommer i fedtefadet, fordi nogle forbrydere er ude efter at kidnappe en dreng og drengen en overgang har held til at skjule sig mellem dem.

Diskussionen gik livligt i salen, indtil én råbte: „Kan du ikke holde kaff, så man kan nyde filmen“. Straks efter: „Må man ikke snakke?“ Straks efter: „Nej!“ Straks efter: „Så er det jo ikke sjovt!“ Derfter hørte jeg en lille person rejse sig og finde en anden plads under så megen støj, at der ikke kan være tvivl om denne børnefilm virkelig sætter lidenskaberne i sving.

BENT GRASTEN

ASTERIX OG ROMERNE

Tekst: Goscinny. — Tegninger: Uderzo, Copyright: O. Dargaud S. A. 1970.

Formanden for Søndervang, Markus Jensen: — De lader bevægelsen slå sig selv ihjel.

LAD OS BEHOLDE VORE ÅNDE- HULLER

Kolonihavefolket udsat for stærkt pres: — Hvor går vi hen den dag vi bliver smidt ud?

Kolonihaveejerne i København slås med alvorlige problemer. I 1980 vil der kun være 2000 haver tilbage i København. Den i forvejen trange plads skal bruges til plejehjem, hospitaler og andre sociale institutioner.

— Haverne er mere værd for pensionister, end et plejehjem nogensinde kan blive, siger kolonihavefolket.

Hvem gider høre på os, den dag bulldozerne render vores haver over ende.

Københavns Kommune har sidst henledt opmærksomheden på de 4000 haveejere på Amager. I 1927 kan man forvente alle smidt ud. Mange vil få have uden for København, bl. a. i Ballerup, mens andre igen aldrig ville kunne overkomme en flytning.

— Kolonihavebevægelsen er stor og stærk som aldrig før, siger formanden for Kolonihaveforbundet for Danmark, Ø. Fühning. Der er mange, der tager arven op fra deres forældre.

På Amager er mellem 33—40 pct. af haveejerne pensionister, mens resten er midaldrende og unge.

Ikke lige tanken

— Hvor går haveejerne hen, den dag, de smides ud?

Jeg tipper på, at halvdelen af pensionisterne holder op. De midaldrende og unge med børn fortsætter i de nye områder, der koster 100 kr. om måneden. Det vil en pensionist aldrig kunne klare. Det er et af de spørgsmål, vi vil have socialminister Nathalie Lind til at hjælpe os med.

— Koster man rundt med haveejerne?

— Ja, kolonihavebevægelsen er ikke den samme mere. Man bevæges væk fra byerne. Og det var ikke ligefrem tanken!

Glemte mennesket

Men, vi vil protestere. Især de gamle må ikke bare dukke hovedet og resignere.

Da planlæggerne etablerede byen, glemte de at indsatte mennesket i sømfundet.

På Amager kan man ikke ligefrem hævde, at stemningen er lystig. Haveejerne ved hverken ud eller ind.

— Skal vi væk herfra. Efter 27 års arbejde. Det er umuligt ...

— Vi vil protestere, siger formanden for haveforeningen Søndervang, smed Markus Jensen.

Vi slår os selv ihjel

— Størstedelen af vore medlemmer er gamle mennesker. En havekoloni hjælper bedre på deres alderdom, end noget hospital ville gøre det. Og man er vist ikke klar over, at man slår noget ihjel også for de mange med børn, der bor i baggårde til hverdag og her har et enkelt fristed.

— Lad os dog beholde vore åndehuller ...

Urban-planen er efter os

— Min have er et arvestykke, siger chauffør Lindus Sørensen, der har koloni i Kongedybet på Amager. Urban-planen er ude efter os. Jeg mener, det er umenneskeligt at smide folk ud. Det er ikke mere end 14 dage siden, en have blev handlet. Den investering var ikke særlig god.

— Jeg har været med fra starten, siger cementstøber Ejnar Hansen. Hvis jeg skal holde livet oppe, bliver det her i Søndervang. Alt andet ligger for langt væk.

— Kolonihavebevægelsen bliver mindre og mindre. Det er svært at se på, at folk helt op til 80 år skal smides ud.

Væk fra røg og møg

— Det vil være mange år, før kommunen får penge til at føre deres planer ud i livet, fortsætter Markus Jensen. Udflytningen sker måske i 1972, men efter tegningerne tager det mindst tyve år at skaffe alle de penge.

— Dette er et fristed uden lige, siger chauffør Aage Harry Sørensen. Når man er vant til byens larm, røg og møg, er det rart at få frisk luft.

Jeg bor her fra maj til oktober, kan ikke undvære stedet. Den dag, Søndervang nedlægges, får jeg ingen kolonihave mere. Den sundhed, vi og vore børn henter her, kan ikke vurderes i penge.

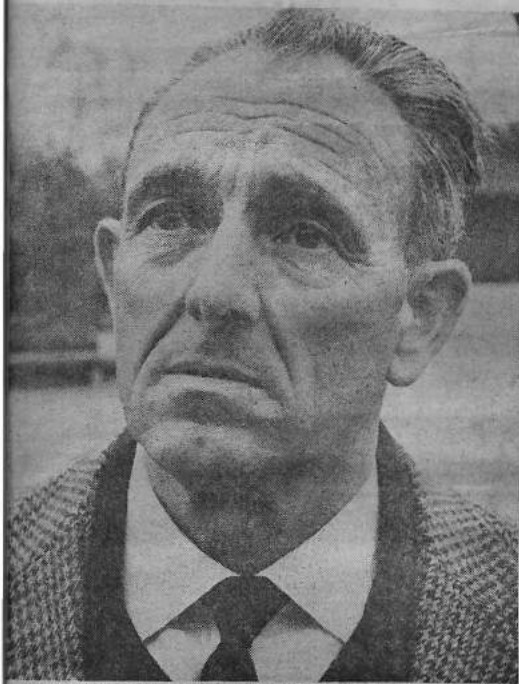
Måske kunne det menneskelige komme i betragtning. Bare for en gangs skyld.

En stille efterdag på Søndervangs vej. Mange af beboerne tager ud til deres haver, selv om det er uden for sæsonen.

HÅND I HÅND

Ekstra
Bladet

Aage Harry Sørensen: — Head med lidt menneskelighed ...

TEKST: DORTE NØRGAARD — FOTO: OLE HENNING HANSEN

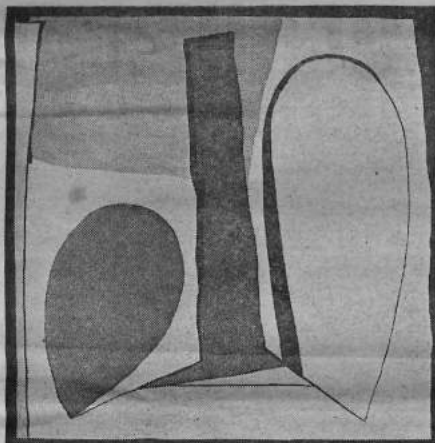

Andus Sørensen: — Det er umenneskeligt at smide folk ud af den måde.

Forhenværende statsminister Viggo Kampmann og fru Ulla Fogh fotograferet i København i går for vielsen. Efter vielsen tager de på nogle dages ferie. Fru Fogh, der er enke efter en københavnsk lektor, har i øvrigt aldrig beskæftiget sig med journalistisk, som de første meddelelser om ægteskabet antydede.

Forste posthume brev til Clara Jensen (Richard Mortensens moder).

MALEREN, DER VILLE VÆRE PSYKIATER

Ikke ret mange malere kan fylde Louisiana i Humlebeek på den måde. Richard Mortensen gør det. De fleste vil forekomme alt for ensartede og stereotype og mangle den spændvidde, som man finder her!

KUNST

Richard Mortensens mod og dristighed er vokset med årene, og det betyder, at vandringen gennem Louisianas mange sale er en spændende række lagtagelser af udviklinger, som man næsten ustandselig må konstaterer er stramminger af maleriske kvaliteter og oplevelsernes styrke og intensitet.

Den retrospektive udstilling — i anledning af Richard Mortensens fredsårs dag — viser en maler, der stadig har skærpet kravene til sig selv, en maler, der søger problemerne, og som også i dag er parat til at slås for løsningen af dem.

Det er temperamentsfulde og dynamiske udladninger, man er vidne til. Farver og former kløver lærredene, fulde af kraft og energi med vældige kontraster, der lever side om side og finder sammen i helheder af skønhed og balance. Det er billeder med sjæl og indre liv, med suggestiv, smittende virkninger, som besætter sind og nerver. Richard Mortensen fanger tingene i bevægelsen, fastholder dem og bruger farverne i kombinationer, som skaber liv og musikallitet.

Oprindelig skulle han have været læge eller psykiater. Det optog ham meget i de unge år. Men hans studentereksamen blev for lille, og han endte på Kunstakademiet, hvor han

i de første år var stærkt inspireret af Matisse og Lundström. Han udstillede første gang på "Linien" i 1934, hvor han arbejdede sammen med mange af de danske kunstnere, der efter den anden verdenskrig fik stor indflydelse, ikke alene herhjemme, men også ude i den store verden. Det var folk som Asger Jorn, Henry Heerup, Carl-Henning Pedersen, Ejler Bille, Egill Jacobsen, Else Alfelt, Robert Jacobsen og flere andre. Selv har Richard Mortensen arbejdet i Frankrig i mange år.

På Louisiana kan man se de fleste af hans kendte værker og serier, inden for maleriet og i det grafiske, som han har lagt stor vægt på de sidste år. De er nemlig hans mulighed for at komme ud til videre kredse. De kan købes til forholdsvis små priser, hvorimod hans malerier er så kostbare, at de efterhånden kun kan erhverves af offentlige institutioner. Statens Kunsthøjesteret købte for et par år siden for 150.000 kr. tre af malerierne i serien "Posthume breve til Clara Jensen", noget af det smukkeste, han har lavet, og som selvfølgelig også kan ses på Louisiana. Det er en hilsen til hans afdøde mor! I Louisianas kælder vises en lille, men særdeles interessant samling af tegninger af den samfundsrevsønde og socialist bevidste tyske kunstner Georg Grosz, der døde for 11 år siden i USA.

Det er et godt supplement til Richard Mortensens udstilling.

alex steen

RICHARD MORTENSEN I ØVRIGT: På Fyns Stifts Museum, i galleri New Art og gallerie Westing, alle Odense.

Annisette:

NU VIL DER SKE NOGET

— Vi har forandret os, og det er pragtfuldt, siger Annisette, der hellere vil spille i Ålborg end i USA

Annisette brød tavsheden i går sammen med de andre fra Savage Rose ved en velgørenhedsforestilling i World Cinema i København. Det var deres første optræden i byen i lange tider. Ikke fordi Roseerne har trillet tømmerfløjt, efter de for et par måneder siden kom tilbage fra USA. De har rejst her og der og lavet plade i Rom.

Men nu begynder der for alvor at ske noget, siger Annisette med glade øjne.

— "Your Daily Gift", vores ny LP er på vej, og vi tror meget på den.

Annisette privat: — Jeg er heldigvis ved at blive min generthed kvit.

EKSTRA VRINSK

UD VIL VI, UD

Over otte millioner af Danmarks fem millioner indbyggere står i øjeblikket med den ene benet på charterflyets trækstel. De er rede til i det ukendte fremmede at betragte de valutariske alper og hjemlige de infiltoriske dale.

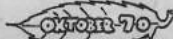
Vort billede viser en gruppe af kædte landsmænd, der søger at nå toppen af bunden, hvilket ifølge Nyboe Andersen og Verdensbanken (København, venner) ikke synes uoverkommeligt.

Replik i oktober

— Jamen hvorfor skal DE LANGHALSEDE ikke osse på dase ...?

Hvis ikke De allerede er med i efterdørets store folketonromanbog, så læs her:

NYE LÆSERE KAN BEGYNDE HER: Vi befinder os i oktober 70. Klaus Ribbjerg læser sig hvide af alle i telefonbogen og sygekasserne. Men hans tanker er i Sorgenfri. Hos Caroline Mathilde, som han elsker i løn. Mens han fører sig frem i de stille sale (jo gobeliner, jo værre) samles en kreds af kendtfolk i Café "Hold an" i Lyngby for at lægge snaror for Klausens fødder.

3. kapitel

— Han er fremmedarbejder, han er amagerkæner! lod det rundt om bordet.

Dronning Ingrid kom ind sammen med Egone og Helle. De havde været i Ørma for at købe ind.

— Dronning Ribbjerg har skændet vort barn, sagde dronningen. Kongen lagde piben og sagde:

— Ja, ja, Ingrid, jeg skal nok splitte mine bramsejl.

Men alt bliver bedre, når de unge får en ny hofchef. Han kan ordne dem nede på Gyldendal ...

I Klareboderne var der vildt oprør. Otto Lindhardt og Mogens Knudsen løb forvirede om og slog ud med armene:

— Han havde lovet ... råbte Mogens K.

— De skulle være her klodden 10! snøftede Lindhardt.

Da kom den tykke portner op og råbte med glad stemme:

— Lastbilen er her med nye Ribbjerg-manuskripter ...

VIOLA VRINSK

har vakt glæde i Monopolitissynet og priskontrollen ved officielt at erklære:

— Jeg kan fuldtud billige, at ugebladene skal vedblive at være billige ...

Derpå gik hun bort, idet hun mumlede, at hun saftusemig heller ikke ville give en merpris på 15 øre for at se, hvordan kongen havde stillt sine spisebordsstole op for Sendags B.T.

(Fortsættes)

Annisette på scenen: — Jeg kan give mig helt hen i vores nye musik.

Den består af helt nye ting, skrevet i løbet af det sidste halvår. Den er også teknisk mere vellykket. Vi har nemlig ikke selv produceret den. Vi har fået nyt pladeselskab og nye managere, to amerikanere, der virkelig er interesserede i os.

Savage Rose har også forandret sig, synes Annisette.

— Vi er blevet mere hårde i nogle numre, mere stilfærdige i andre. Ikke noget vi bevidst har arbejdet med. Det er simpelt hen en udvikling. Den nye musik siger mig så meget. Jeg giver mig helt hen, når jeg synger. Vi har lige haft en dejlig oplevelse. I Ålborg. Da vi spillede, var Ålborg-hallen fyldt med glade mennesker. Stemning og forventning fra begyndelsen. Efter tre måneder i USA var det pragtfuldt. Jeg bytter gerne USA med Ålborg. Vi kan bedst lide den gammeldags koncertform, med stole, billetter, forventning og det hele. Når de unge så alligevel pludselig følger, de må ud med et eller andet og styrer frem mod scenen, føler vi, at vi har ramt det rigtige. Folk, der sidder på gulvet og flipper giver os ikke rigtigt noget. Man kan næsten stå og glo på scenen, mens folk underholder sig selv. Den rigtige kontakt mangler.

Ny LP, nye toner, nye managere. Savage Rose har også fået en spændende ny opgave. I disse dage går alle i gang med at lave musik til en TV-ballet af Flemming Flindt over Ionescos „Dodens Triumf“. Den er færdig til januar og sendes over Eurovisionsskiftet. Dermed er oktober-november besøget i England afsluttet. Hellere ballet, siger Roserose og bliver hjemme, til de igen skal til USA i foråret.

Imens går Annisette stadig og drømmer om at få børn med Rolf, der er ansat på et fritidshjem.

— Vi synes ikke, vi kan forsvare det endnu. Alt er så forvirret. Det går ikke, når man rejser så meget. Jeg vil komme til at savne dem. Ikke (Koppel) har jo prøvet det og måtte holde op med at spille, da vi kom hjem fra USA. Økonomisk går det heller ikke. Der kan på halve år, hvor man faktisk ikke tjener noget.

Annisette, der på scenen aldrig har skjult sit temperament, har også sendt sig lidt.

— I virkeligheden har jeg også temperament privat, men jeg har altid været genert. Det er ved at forsvare sig. Jeg har jo oplevet så meget de sidste år og mødt så mange mennesker. Jeg er ved at vænne mig til det. Heldigvis.

Trods en samlet længde på under fire meter giver den tværvendte motor glimrende plads i kabinen, men medfører samtidig et noget fjedrende gearskifte.

FAMILIERACER MED SPRINT I

Og så er der plads til barnevognen bag!

En meget væver fransk bil, der står ualmindelig godt fast på brede hjul, er lige kommet frem herhjemme.

Den hedder Simca og er en interessant dobbeltbil, man kan sige en halvblods stationcar med ægte sportspræg. Far og mor kan have en barnevogn bag uden at løfte kassen af understellet, og far kan alene køre på Jyllands Ring, bare han tager handsker på.

Det sidste er desværre nødvendigt, hvis han vil holde ordenligt fast i rattet. Kransen skal se ud som træ, men er af plastic i en kvalitet som brun sæbe.

Vældig vejtrækning

Sådan en familieracer er et underholdende bekendtskab, hvis man kan lide at køre bil. Ydret er det samme som i en almindelig Simca 1100. Forfra skiller den sig ud med små ekstra fjernprojektorer af jodkvarts indfældet i fronsgitteret. Men bag er som sædvanlig en tredje dør, hvorfra man kan pufte bagsædet ryglæn ned og læsse ind som i en varevogn, idet baghylden også kan løftes af.

Motoren er stuved af vejen på tværs foran ligesom i en Mini. Den har en veldig vejtrækning gennem to dobbeltløbende karburatorer og arbejder med 13 heste mere end den sædvanlige udgave. Og den skal køres. En omkostet på instrumentbordet er her på sin plads. Maskinen begynder først at komme til

live, når den snurrer over 3000 om- løb i minuttet, og den spinder glad op til det dobbelte uden tegn på åndenød.

Følsomme karburatorer

Speciellen er eminent smidig på landevejen til at smutte ud af en eneroverende kø eller til en acceleration på en sej bakke. Der er hurtige bremsere, pæn balance og præcis styring. Motorstøjen holder sig inden for tålelige rammer. De meget fine dækk rumler en del på stenbro, men i alibrig efterårsføre har man en sikker margin væsentligt over gennemsnittet.

Gearskiftet har en karakteristisk fjedring, som kræver tilvænnning og skyldes den tværvendte motor. Enthusiaster vil være tilbøjelige til at rynke på næsen i første omgang, men med øvelse bliver man helt gode venner med mekanismen, der viser sig at være robust og hurtigt, bejtnet med præcision. Lidt af det samme kræves i omgang med speederen, som hakker i det, hvis foden er for tung eller for let. Den springglade kører på også regne med ret hyppige justeringer af karburatorerne. Blot få voldsomme accelerationer kan så småt en anelse ud af trit, så maskinen danser canden ved lave omkostninger.

Snuble-seler

Den nye Simca er en dejlig alsidig bil, der sådan set ikke forpligter sin ejer til uophørligt at flinte

af sted. Den trives fredeligt ved promenader i et passende lavt gear. I byen smutter man elegant uden at generes af, at forhjulene faktisk ikke drejer ret brat. Ved snæver parkering går rattet en smule trægt i forhold til bilens drøjde, uden at det dog er et egentligt problem.

Desværre er der kun to sider. De er komfortable at smutte ind ad på forsæderne, men bagsædepassagererne må sno sig. Sikkerhedsseleer er tilmed placeret lige i udsigtningssøjle som en ekstra risiko. Men når man først er anbragt på bagsædet, er komforten udmærket. Det gælder også varme og ventilation. Der er ingen luftspjæld bag, men sideruderne kan vippes og støjer ikke.

SIMCA 1100 SPECIAL I NERBILLEDE

Pris 25.993 kr., årlig skat 540 kr., benzinforsbrug 10,2 km på literen, service 5000 km.

SNAK OM EN BIL

ved Knud Olesen

Ydeevne: 0-80 km på 9,5 sekunder, 70-100 km på 7,4 sekunder, topfart 184 km, vendediameter 11 meter, aktionsradius 430 km på fuld tank.

Køresikkerhed: Glimrende vejgrob, styring og bremsere, dog kun enkeltkrebs.

Indendørs sikkerhed: Kollisionsforsederyglæne.

Teknik: 75 hk netto ved 6000 om- løb, forhjulstræk, vacuumforsterkede bremsere med trykludgiver, skiver på forhjulene, tandstangstyring, vekselstrøm, lukket kølekredsløb.

PLUS-POINT: Fin acceleration. MINUS-POINT: Fjedrende gearskifte.

ASTERIX & KLEOPATRA 2 EFTERÅRS FERIE DE 5 IFEDTEFADET FILM

KORT FORTALT... SCHLUNTZ

Fest-center ordner alt — Se de festdækkede borde.

Aboulevard 13 35 51 02 Frederiksborgvej 193 69 69 88

OBS: Årets store jubel-premiere i SAGA

Tag hele familien med og se:

Asterix og KLEOPATRA

Den verdensberømte tegnefilm i farver med dansk tale og sang med Ove Sprogø, Carl Ottosen, Vigga Bro, Elith Pio, Louis Miehe-Renard, Ulf Pilgaard, med flere.

Dronning
Lækker! MAKREL

B o bedre o moderne o HOTEL BRITANNIA ESBJERG

TEKST: INGER ØRUM

FOTO: MOGENS BERGER

DERES STJERNE

Alle tiders luksushus
Kom selv ud og se prøvehuset

Favor Huset
Konges- 2840 Holte
vejen 59 42 11 21

KONGELIG KVALITET

Åben lørdag og søndag: kl. 11-18.30
— over 20.000 har indtil nu hentet gode ideer...

VANDMANDEN (21. jan.—19. feb.): De kommer til at gøre en stor indsats i en bestemt sag i denne periode. De får meget at se til, og det kan komme til at knibe med at nå alt i hjemmet også.

FISKENE (20. feb.—20. marts): De vil i denne tid komme til at træffe en række beslutninger, der kan blive særdeles vigtige for Deres fremtid.

VÆDDEREN (21. marts—20. april): Deres forhold til en bestemt person vil være ret spændt i den kommende tid. Der sker vigtige ting, og De må træffe en række afgørende beslutninger.

TYREN (21. april—21. maj): Det går særdeles fint på det økonomiske område i denne periode. De får meget at bestille, men De får virkelig også meget ud af Deres indsats.

TVILLINGERNE (22. maj—21. juni): De er ikke indstillet på at gøre et ekstra stykke arbejde i denne tid, men det er netop, hvad De bliver nødt til. De skal dog ikke tage det for tungt. Alt går meget fint.

KREBSEN (22. juni—23. juli): De vil i den kommende periode komme i en situation, der kræver både erfaring og dygtighed. De kan få svært ved at klare tingene selv, så det var måske en idé at bede om hjælp.

LØVEN (24. juli—23. aug.): De har svært ved at holde Deres tanker samlet om arbejdet på grund af visse begivenheder i Deres familie. De bør hurtigst muligt se at finde en løsning på Deres private problemer.

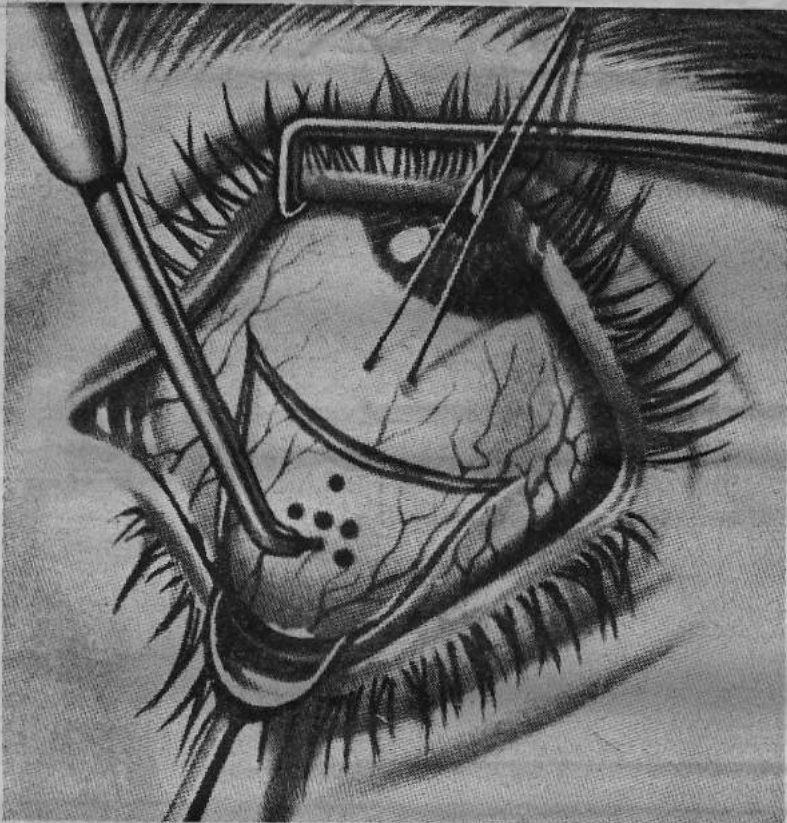
JOMFRUEN (24. aug.—23. sept.): En række regninger, der har hobet sig op i et stykke tid, trænger sig nu på. Hvis De vil have tingene klaret i en fart, må De få en god ven til at hjælpe Dem.

VÆGTEN (24. sept.—23. okt.): De skal passe lidt mere på Dem selv. De tager for hårdt fat, og hvis De ikke snart skruer tempoet lidt ned, ender det med en alvorlig forskrækkelse.

SKORPIONEN (24. okt.—22. nov.): De skal passe på ikke at bruge for mange penge i denne tid. Der kan komme en situation inden længe, hvor De ville være glad for at have lidt reservkapital.

SKYTTEEN (23. nov.—21. dec.): De går ind i en særdeles romantisk periode. De vil møde et særdeles interessant menneske, som De omgængende kan lide. Det kan udvikle sig til noget særdeles interessant.

STENBUKKEN (22. dec.—20. jan.): De skal ikke tage Dem af visse personers drillierer. Inden længe vil De opleve ting, der med et slag sætter Dem i en særdeles stærk position.

Ved operation for grå stær lægges der et snit opadtil i øjebladet. Derefter frigøres linsen og trækkes ud gennem snittet.

GRÅ STÆR

Den 47-årige svenske børstenbinder Valter Östlund fra Kristinehamn havde været svagtsynet siden barndommen på grund af engelsk syge kompliceret med betændelse i øjnenes regnbuehinde. Senere medførte lidelsen grå stær, så Östlund har været totalt blind siden 1955. Men nu kan han atter se takket være et sammenstød under et skiløb for blinde.

Östlund, der er gift og har to store børn, deltog i skikonkurrencen i april. Da han varmede op til løbet, stødte han sammen med en tysk deltager og faldt om med en brændende smerte i nakken. Han gennemførte dog løbet, men havde stadig smerter, da han kom hjem til familien.

Da han nogle dage efter sad ved køkkenbordet og masserede nakken, kunne han pludselig se, at der lå en hvid dug på bordet. Hans kone troede først, at det var indbildning, at han kunne se. Men overlæge Nils Rundqvist på øjenklinikken i Karlstad bekræftede, at der var kommet noget syn på øjet. Ved en 20 minutter lang operation fjernede han øjets linse, og nu kan Valter Östlund for første gang se sine børn.

Dr. Rundqvist forklarer hændelsen ved, at den uklare linse i patientens øjne er blevet revet løs ved sammenstødet. Man har ikke tidligere vidt om, at man ikke

mente, der alligevel ville komme syn på øjet.

Rammer især ældre

Øjets linse sidder ophængt i tynde tråde lige bag pupillen. Dens opgave er at bøj lysstrålerne, så billedet af de ting, man ser på, dannes skarpt på nethinden. Linsen er sjældent fuldstændig vandklar. Men det er først, når den bliver så grumset, at det generer synet, at man siger, patienten har grå stær. Der findes mange årsager til denne ret almindelige øjensygdom, som kan ramme os lige fra barnealderen. Men den hyppigste form er aldersstær, der særlig opstår i 60-70 års alderen. Den rammer begge køn lige ofte og er som regel dobbeltsidet. Men det er sjældent, udviklingen er lige langt fremme på begge øjne.

Man kender ikke årsagen til aldersstær; men den må antagelig betragtes som et af alderens betingede forfald. Ved omhyggelig undersøgelse kan man finde uklarheder i linsen hos ca. 90 pct. af alle mennesker over 60 år. Men det er kun hos de færreste, at linsen til sidst bliver så uigennemsigtig, at det går ud over synet.

I nogle tilfælde kan udviklingen skride meget hurtigt frem. Men som regel går der flere år, før linsen antager den grå farve, som har givet sygdommen navn. Man siger så, at stæren er moden. Derved forstås, at den er moden til operation.

Men det spiller dog ingen rolle i nutiden, hvor man med den forfinede operationsteknik, også opererer umodne stær, hvis det skønnes nødvendigt.

Man kan ikke gøre noget for at hindre sygdommens udvikling. Det gavner intet at skåne øjnene. Men i mange tilfælde går lidelsen dog i ro af sig selv, inden synet er væsentligt generet.

Linsen opereres bort

Selv om operation er den væsentligste behandling, kan man dog gøre en del for at hjælpe stærpatienter, inden det kommer så vidt. Linsen er sjældent jævnt uklar over det hele. Sidder uklarheden mest i midten, vil synet være dårligt i dag belysning. Da er pupillen nemlig lille, og så slipper der kun lysstråler gennem den centrale del af linsen. Giver man en sådan patient briller med mørke glas, vil hans pupiller holde sig store, så der også går lys gennem den periferie, mere klare del af linsen, og så ser han bedre. Man kan også dryppe øjnene med dråber, der udvider pupillerne og derved opnå det samme.

Briller, der korrigerer forkert brydning af lysstråler i linsen, eller forstørrelsesglas kan også gavne en del patienter. Det er på grund af mild grå stær, at nogle gamle mennesker atter kan undvære deres læsebriller. Linseforandringerne fremkalder den brydning af lysstrålerne, brillerne har måttet sørge for ved nærsyn.

Men hovedbehandlingen af grå stær er dog operativ fjernelse af den uklare linse. Man beslutter sig som regel til operation på det tidspunkt, hvor patienten ikke mere tilfredsstillende kan passe sin daglige dont. Indgrebet foretages i almindelighed i lokalbedøvelse, idet der dryppes og indsprøjtes bedøvende væske i øjet og dets nærmeste omgivelser.

Øjet bliver ikke normalt

Operationen kan foregå på forskellige måder. Men det mest effektive er at fjerne hele linsen gennem et snit opadtil i øjet. Som regel drejer det sig om begge øjne, og så vælger man at operere, når det bedste øje er blevet så dårligt, at patienten ikke mere kan læse avis.

Kontaktlinser har forbedret stærpatienternes syn efter operation

Denne fremgangsmåde foretrækkes, fordi det er vanskeligere for en patient at klare sig med kun et opereret øje.

Man må tænke på, at øjet, selv efter en vellykket operation, ikke bliver normalt. Linsen er borte, og dens brydende kraft, som er nødvendig for synsevnen, skal erstattes med et stærkt brilleglas. Dette glas forstørret nethindebilledet med næsten en tredjedel. Hvis det andet øje ikke er opereret, er dets nethindebillede af normal størrelse, hvorved de to øjnes billeder af samme genstand ikke kan smelte sammen inde i hjernen, og det er en forudsætning for et normalt syn.

Forholdene har dog i de senere år ændret sig på grund af fremkomsten af kontaktlinser, som kan anbringes direkte på øjebladet. Men forudsætningen, for at sådanne linser kan anvendes af de som regel ældre patienter, er, at de i hjemmet har pårørende, som kan hjælpe dem med at indsatte linserne.

Linserne er så små, at de kan være svære at styre for en gammel, måske kroget og rystende hånd, især når patienten jo ikke kan se, før linsen kommer på plads i øjet. Men til trods for besværlighederne er der dog en del stæropererede mennesker, selv meget højt oppe i alderen, som kan klare disse manipulationer selv.

Brillerne forvrænger synet

Mens der ved en ensidig »gammelags« stærvindelse bliver en størrelsesforskel mellem de to billeder, som dannes i øjnene på gennemsnitlig 30 procent, kan man ved i stedet at anvende en kontaktlinse på det opererede øje bringe størrelsesforskellen ned på gennemsnit-

med at anskaffe briller til seks-otte uger efter operationen. For er følgerne efter operationen ikke faldet helt til ro. De samme brilleglas kan ikke bruges til nær- og afstands-syn. Enten kan patienten få to par briller, eller han kan bruge bifokale glas, således at den nederste del af de dobbeltslebne glas bruges til læsning og andet nærsyn. Dobbeltslebne kontaktlinser er også forsynet.

Mange stærpatienter er i begyndelsen utilfredse med indgrebet og brillerne. Det skyldes, at man skal vænne sig til dem. Det forstørrede nethindebillede - vanskeligere afstandsbedømmelsen, og der kommer let forvrængning ved skråsyn, hvilket f. eks. kan gøre gang på træper besværlig. Men patienterne må ikke miste modet og lægge brillerne. Tværtimod skal de bruge dem hele tiden og vænne sig til at dreje hovedet mod det, de ser på, og ikke kun dreje øjnene mod det.

Nogle af disse ulemper undgås som nævnt ved anvendelse af kontaktlinser i stedet for almindelige stærglas. Men kontaktlinserne kræver i høj grad også tilvænning, bl.a. fordi deres direkte anbringelse på øjebladet kan fremkalde irritation, så øjet svier og løber i vand.

Operationen for grå stær var i middelalderen et speciale, der udførtes af såkaldte stærstikkere, som drog fra by til by og reklamerede med deres kunst. De måtte operere uden bedøvelse; men var behændige, så indgrebet kun tog sekunder. Til gengæld fjernede de ikke linsen, men skubbede den blot ned i øjet, så pupillen var fri. Alltså det samme, som der skete spontant hos den svenske mand i artiklens indledning.

I 1753 angav franskmænd Jacques Daviel en metode til at fjerne lin-

Ved undersøgelse for grå stær iagttager lægen linserne i patientens øjne. De er grå og uklare, så lysstrålerne har svært ved at trænge ind i øjet.

lig 7 procent. Desuden undgår man ved kontaktlinser den stærke forvrængning, som stærglassene giver, især ved sidesyn. Disse to ting til sammen har betydning, at en stærpatient, som kan vænne sig til at bruge en kontaktlinse, kun får et fuldt tilfredsstillende syn, selv om man nøjes med at operere det ene øje.

Men også efter operation af begge øjne hyder kontaktlinserne på fordelene fremfor stærglassene. Både praktisk og kosmetisk er det rart for patienterne at slippe for de tunge og tykke stærglas. Desuden giver kontaktlinserne et mere naturligt syn.

Patienterne slipper for et blindt felt i synsperiferien, som stærglassene giver, og som kun kan ophæves ved, at hovedet bevæges.

Synets dybdeopfattelse bliver også bedre, og derved forbedres afstandsbedømmelsen. Kontaktlinserne kan gøres svagt farvede for at ophæve den fornemmelse af at blive blændet, som patienten let får efter fjernelse af den uklare, ofte stærkt gulfarvede linse.

Stærstikkere

Efter operationen ligger patienten i sengen i tre dage med begge øjne tilbundet, så de holdes stille. Derefter kan han begynde at sidde op, og efter 12 til 14 dage bliver han udskrevet.

Det er som regel klogt at vente

sen, og så gleder operationen efterhånden fra stærstikkerne over til lægerne. I Skandinavien udførtes Daviels indgreb første gang omkring 1755 af den danske kirurg Georg Heuermann.

Foruden grå stær taler man i øjenlægekunsten om grøn stær (forhøjet tryk i øjets indre) og sort stær (total blindhed på øjet uanset årsagen).

Nye BRILLER

Bestil øjenprøve (husk sygekassebogen) lev. til sygekasse og sygeforsikring Valby Brillhus - Valby Langg. 10 Valby 5961 - Børge Andersen Medlem af Danmarks Specialoptikerforening

POLLEN-tabl.

med den eneste virkning. Naturprodukt. Indsamlet af blerne. Vil De strile af energi, livskraft og velbefindende, gør da som tusinde andre, tag daglig de originale anerkendte tyske API-Pollen tabl.

hvis verdifulde virkestoffer er frigjort til fuld udnyttelse i den menneskelige organisme. (Ca. 30 dage forbrug).

NYHED! API-Pollen ekstrakt i kapsler indeh. 30 mg ekstrakt af 750 mg Pollen + 205 mg hvedekimolie. Fås hos apotekerne og materialister. Generalagentur Honning-Depotet Nr. Sogned 39, K. TH. (01) 15 81 76

Forlæg de tyske API-Pollen

AF ERIK MÜNSTER

Faith har en dreng på fire år, som er med på turneerne, for han skal jo også passes, når både mor og far arbejder.

HUN HED FEJE KOSTEN

Faith i et kostume fra kvartetens numre. Hun skyder sin mand under hver eneste forestilling.

Hun blev kaldt „Fejekosten“, da hun gik i skole. Så Faith Thru-Andersen var godt træt af sin fars litterære interesser. Desgang, hun skulle døbes, var han betinget af forfatterinden Faith Baldwin. Og når man udtaler det på godt dansk, kan det hurtigt blive til „Fejekosten“.

I dag tænker ingen på en fejekost, når de ser hende. Og hun er med årene blevet helt glad for sit navn, der betyder fine ting, tillid og trokab. Det gør sig også meget godt i showbusiness. Faith er sangerinde.

Hun er medlem af kvartetten Saint Tropez Singers, en forholdsvis ny gruppe, der venter på at slå stort igennem i Danmark og Sverige. Hun er også uddannet dekorator, i det fag var hun i fire år — mens hun dyrkede sang, musik og dans som hobby.

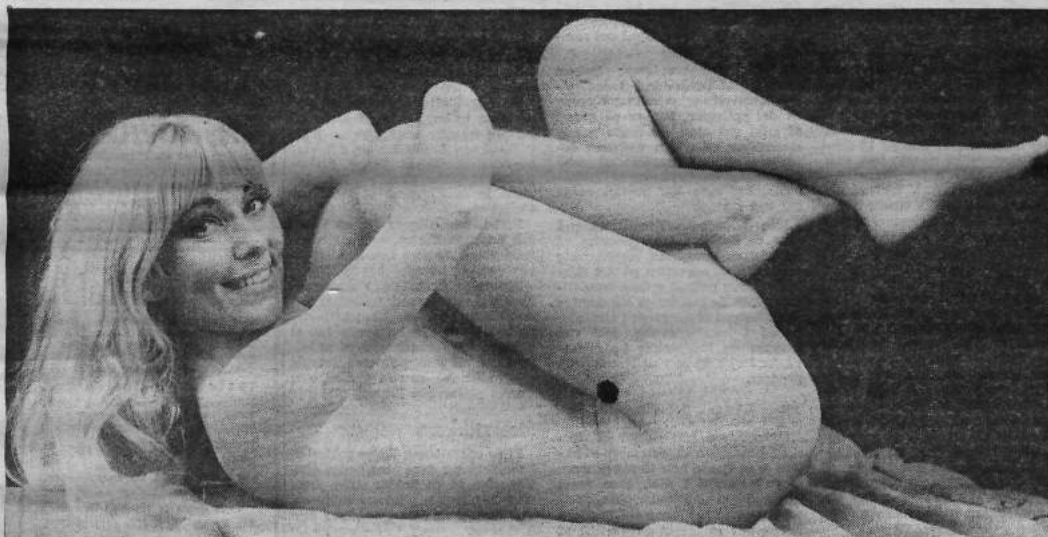
Faith er gift med Erik Thru-Andersen, også med i Saint Tropez

Singers. Ham, der står for det musikalske arrangement.

— Vi møde hinanden, mens jeg var med i „West Side Story“ på Odense Teater. Erik var musiker og rejste med „Danica“. Da vi fik André, nu fire år, fandt vi ud af, at vi for hans skyld måtte være sammen også arbejdsmæssigt. Derfor begyndte jeg som refrænsangerinde i hans orkester — i fire år rejste vi med André rundt i campingvogn. Selv om vi nu har fået fast station i en ei-værelses i Glostrup, skal han stadig med os på turné.

Faith er glad for at have byttet fra refrænsangerinde til at være den ene af fire i et godt samarbejde.

— Jeg blev træt af at synge alene aften efter aften. Det er alt for nemt at stå og lulle den af. En kvartet er mere krævende — og inspirerende.

Fra refrænsang-til-kvartet ... Men der kan jo også ske andet på en scene-end sang, siger Faith, der vist her tænker på rigtigt teaterarbejde.

LØRDAGS
EKSTRA

BØRN STOLER MERE PÅ TV PÅ END SKOLEN

Forældre kan tage fejl, skoler kan tage fejl, aviser kan være usandfærdige, men TV-kameraet lyver ikke. Denne gradueret af børns tilfald til nyheder er fremkommet i forbindelse med en stor seerundersøgelse foretaget omkring Børnens TV-Avis. Rapporten, der er udfærdiget af Danmarks Radio i samarbejde med universitetet i Leicester i England, blev offentliggjort i går, og som konsekvens af rapporten vil man nu i TV søge at øge børnenes kritiske sans over for mediet.

I alt har man talt med 257 børn til rapporten, man har ligeledes talt med de journalister, der står bag

udsendelserne, og man har fulgt det daglige arbejde i den "voksne" TV-Avis.

Børnens TV-Avis blev på undersøgelsestidspunktet produceret i samarbejde mellem TV-Aktivitetsafdelingen og Børne- og ungdomsfjernsynet.

Det formentlig vigtigste resultat, man er kommet frem til, er, at 97 pct. af de 10-12-årige får deres aktuelle TV, samt at børnene har en forholdsvis god tilfald til TV's evne til at bringe det sande svar.

På spørgsmålet: Hvis du hører eller ser noget om den samme ting i avis, i fjernsynet, i avisen, fra læreren og fra din far og mor, hvem tror du så mest på? Svarede 39 pct., at de troede på fjernsynet, 19 pct. på forældrene, 12 pct. på lærerne og 6 pct. på aviserne.

Når børnene gik ind for TV og aviser, var det med motiveringen, at disse var "bedre underrettende", forældre og lærere blev valgt, fordi de var "mere troværdige".

Undersøgelsen, der beskæftiger sig med et program den 3. december i særdeleshed, afslører desuden at drenge som oftest får større udbytte af programmerne end piger. De er også mere interesserede i at komme til at se udsendelserne.

Danmarks idé med at lave en "Børnens TV-Avis" er blevet fulgt op af en lang række lande og må betragtes som det eneste bidrag. Danmark har leveret til nyskabelse af TV-programmer.

TV-BYEN UDEN STRØM

Fjernsynet havde en af sine store, sorte dage i går. Først blev TV-byen ramt af et uheld i det elektriske system, således at de planlagte udsendelser måtte standse for et par timer, og dernæst spillede mikser-bordet puds med kontrollen i Radiohuset, så TV-Avisens oplæser, Kaj V. Andersen, ufrivilligt blev illustration til Erol Carners musik i udsendelsen Jazz Beat.

Strømafbrydelsen skete midt i udsendelsen "Blodet er russisk", der

handler om den russiske pianist Vladimir Ashkenazy's liv og arbejde. Teknikerne kunne hurtigt afgøre, at det ikke ville være muligt at sende mere via TV-byens sender den aften, og Radiohuset måtte derefter skyndsomst tage nogle reserveprogrammer op af skuffen.

Kl. 22.15 kom TV-Avisen som planlagt fra Radiohuset, og man kunne derefter fortsætte på normal vis med det sidste program.

De to programmer, der blev ramt af strømafbrydelsen, "Blodet er russisk" og "Emalje", der fortæller om kunstneren Ole Hammelleffs emaljemalerier, vil blive sendt snart.

Fjernsynets tekniske afdeling kunne ved 23-tiden i aften endnu ikke sige noget om fejlen, men det formodes, at den vil være rettet inden lørdagens udsendelser.

Strømafbrydelsen ramte kun farveprogramerne. Eva.

DANSK TV2 OM FEM ÅR

Det lykkedes ikke for Radiokommissionen at nå frem til en betænkning, som kunne tiltrædes enstemmigt af kommissionens medlemmer. Det må forventes, at vi får et TV 2 under Danmarks Radio og at vi får en virkelig musikradio.

Spørgsmålet er bare: hvornår?

Kommissionen, der blev nedsat af daværende kulturminister Bodil Koch, har arbejdet med radiorådsformand Knud Heinesen som formand. Betænkningen vil blive afleveret til nuværende kulturminister Helveg Petersen om kort tid. Inden da vil det dog være muligt såfremt det måtte ønskes, at foretage eventuelle rettelser eller tilføjelser til betænkningen.

Flerparten i kommissionen er gået ind for, at det kommende TV 2 skal lægges ind under Danmarks Radio, således at man kan drage nytte af de allerede eksisterende tekniske faciliteter i det omfang, det er muligt.

Ib Thyregod (V) har dog afgivet en mindretalsbetænkning, som Bernhard Baunsgaard (R) og Stehr Johansen (K) har sluttet sig til. Dette kommer ikke som nogen overraskelse, idet de tre politikere hele tiden har holdt på disse synspunkter. Mindretalsbetænkningen siger, at TV 2 skal oprettes på selvstændig licensbasis og helst lægges ud i provinsen. Stehr Johansen ønsker dog primært, at TV 2 finansieres gennem reklamer, men såfremt denne mulighed må anses for lukket, tilslutter han sig principperne i Thyregods forslag.

Kommissionsflertallet går ind for, at Danmarks Radio fortsat skal hente sine penge hjem over licensen, men et stort mindretal i kommissionen, det gælder Socialdemokratiet og SF samt kommissionens formand Knud Heinesen, ønsker, at man henter de økonomiske midler gennem skatteblanketten.

Flerparten blandt kommissionens medlemmer mener, at Danmarks Radios uafhængighed bedst bevares gennem en licensfinansiering. Betænkningens flertalsindstilling

Knud Heinesen: — Det vil tage fem år, før vi får et TV-2, fra den dag at regne, da politikerne tager deres bestemmelse.

OGSÅ KRISTNE SEERE VIL BEHOLDE TV

HOLSTEBRO (Ekstra Bladet) — Pastor Jens Hvas, Holstebro, mener, at en masse mennesker nærer et virkeligt had over for TV for den, som han mener, konsekvent nedbrydning, der finder sted i dette medium, specielt over for kristendommen. Pastor Hvas formulerede sit syn på fjernsynet i TV-udsendelsen "Som man ser det" og opfordrede direkte folk til at sende deres leens kort tilbage til fjernsynet med påtegningen "Protest" — og vel at mærke uden at betale.

Hvor alvorligt var det egentlig ment, Jens Hvas? — Det var sandelig 100 pct. alvorligt ment. Det var en direkte opfordring til Kristelig Lytter- og Fjernseerforbund om i højere grad at virke som en pressionsgruppe og virkelig sætte magt bag. Jeg formulerede det som en opfordring til pastor Sv. Åge Olsen om i højere grad at tage ved lære af fagforeningerne.

Hvad siger De til det, pastor Sv. Åge Olsen?

Jeg kan ikke tilslutte mig det. Gå ind i en strejkeaktion kan jeg ikke. Vi kunne måske få en lille flok, men hvem, tror De, egentlig vil undvære fjernsynet. Det er jo i øvrigt forsøgt for, og det gav ikke mere end små 100, der sluttede op bag aktionen.

Hvad siger De til i højere grad at virke som en pressionsgruppe i radiorådet, som Jens Hvas vil have Dem til?

Vi er jo en pressionsgruppe, men det ligger langt fra mig at sætte magt bag. Vi er en meningsgruppe, og det vil vi fortsætte med at være. At bruge argumentation og vore ideer.

Føler De ikke en gang imellem, at De taler for døve øren?

Det gør vi jo nok. Men det er vel snarere, fordi vi er underrepræsenteret i radiorådet. På trods af, at jeg repræsenterer ca. 300.000 organiserede medlemmer, så er vi jo gennem vores repræsentation blevet desautoriseret af politikerne. Men det er bl. a. en ting, vi vil forsøge at få lavet om til næste radiorådsvalg i april Ti.

Men altså ingen udmeldelser fra Dem?

Nej, dels tiltaler ideen mig ikke, og dels tror jeg ikke, den er gennemførlig.

Jens Hvas mener ikke, at han selv har tid til at tage sig af en kampagne som den af han selv skitserede.

Den var ment som en direkte opfordring til Kristelig Lytter- og Fjernseerforbund. Når de ikke vil, så kan jeg kun beklage det, slutter Jens Hvas.

EN AFTEN DER BLEV ANDERLEDES

For den, der ønsker det uventede og overraskende af fjernsynet, var det jo sådan set en udmærket aften.

Først gik den pæne og musikalske geniale Vladimir Ashkenazy's farveudsendelse i stykker. Så kom der

OLE SCHRÖDERS TV-MENING

Ikke noget, men så kom der nogle zigøjnere, som sang små sange. Vi ventede på en udsendelse om emaljemaleri, men den viste sig aldrig, og i stedet fik vi en masse gamle kobberstik til tonerne af Glucks musik til "Iphigenia in Aulis". På den måde gik det til TV-Avisen, hvor vi fik forklaringen på mærkværdighederne. Der var noget en prop eller knækket en ledning i Gladsaxe, og både zigøjnerne og Iphigenia kom til os fra gode gamle Rosenørns Allé, hvor man har slige programmer liggende på nollager. Imens cyklede en forpustet mand fra Gladsaxe til det gamle radiohus med beatusendelsen, og den fik vi da i al sin herlige ellingtoniske ubeskæthed.

Men aftenens start var program-

messigt i orden. Den gamle varieret er man jo altid glad for, der var oven i købet et par danske artister med, og bagefter var der rapport fra det danske Stonehenge, som man kalder den næsten usynlige stenring i Nordvestsjælland. Man tror, det kan være en eller anden solring eller anden umordisk helligdom, og det er meget spendende at følge, hvordan arkæologerne nærer sig frem til en af den slags sandheder, som aldrig kan bekræftes eller afkræftes. Udtrykket "et dansk Stonehenge" synes vel nogen af os lidt flot. Den dunkle dramatik, der hviler over de britiske stenkolosser er lidt svært selv for den fantasifulde at forbinde med de svage spor på Sjælland.

Jazzspillet, der holdt til i Jazzhus Montmartre, hver søndag fra klokken 15 til 18, byder i morgen på en septet, ledet af den sydafrikanske trommeslager Makaya Ntshoko. Man opfører en suite af Ntshoko og kompositioner af gruppens pianist Torben Kjer. Derefter afholdes som sædvanlig jam session. Det er meningen, at manden bag jazzspillet, tenorsaxofonist Peter Mikkelsen, og hans kvartet skal spille i Montmartre hver mandag i november.

MAGER AFTEN

BENT CHRISTIANSEN, Lillendalsvej 18, Brønshøj: — TV-Avisen skulle jeg have med, gik og kom tilbage til "teknisk uheld" — men hvad i alverden var det for et pausebillede at anvende ... et stik eller hvad. Der var ikke noget interessant i det. Jeg gik sikkert ikke glip af noget, blev bare nysgerrig.

SEERNES TV-MENING

GUNNAR HOFFMANN, Husungade 27, København: — Jeg har været fjernsynsstræt i mange år, efterhånden er der ikke noget ved det. Tysk, svensk, dansk radio er sagen.

ERIK HANGÅRD, Tårnets Kvarter 24, Ballerup: — De gode gamle dage var et godt gensyn med den hyggelige underholdning. For lidt omtanke for børnene. De fine dyrereportager fra naturparker er for få og kunne sendes på børnevenlige tidspunkter.

SUNDE BØRN
PUSSYCAT
VITAMINPILLER MED FRUGTSMAG
indeholder A, B₁, B₂, C og D vitaminer
vælg selv, jordbær, appelsin, banan
KAN TYGGES Apoteket har dem også

Pejs på ny måde

De monterer Deres Handöl pejs på en søndag formiddag. Til muret skorsten eller til Handöl skorstens-system. Handöl pejs — moderne i form og funktion. To modeller — hvilken vælger De ...?

handöl pejs

Badstuestræde 12, Kbh. K. (01) 12 16 01

Ja, send Handöl-brochure:	
Navn	
Grade	
Post-nr./by	
Eks. 3/10	

BO GODT — lej et familievenligt gårdhøhus i

DYSSEGÅRDSPARKEN

Uden store investeringer kan De nu komme til at bo i et dejligt enfamiliehus. I tidsrummet 15/3 70-1/6 71 vil 100 huse være klar til indflytning. Allerede nu kan De sikre Dem et af disse velindrettede og veludrustede gårdhøuse i Dyssegårdsparken, ved Dyssegårdvej i den sydlige del af Næstved. For kun kr. 120.000 om måneden minus den boligrent, som I oven hjemler Dem ret til, kan De leje et hus bestående af stor opholdsstue, spisestue, soveværelse med indbyggede skabe, 2 barmværelser, køkken, bryggers, fæstet, væstet, badeværelse og gårdhave. Køkkenet er et rigtig smukt køkken med top-top udstyr: El-komfur, køleskab og opvaskemaskine, i bryggerset er der fuldautomatisk vaskemaskine og indbygget afaldsboks. Badeværelset har som gæstetøj indlagt smukt marmorgulv og desuden stort, indbygget baderar.

Dyssegårdsparkens gårdhøuse danner et smukt familievenligt — ikke mindst børnevenligt — miljø med grønne områder, hvor lærende og glæde udfoldes adskilligt. Besøg prøvelsesstuen i Jettehusen 44 i Dyssegårdsparken. Der er åbent lørdag og søndag 14-17. De kommer dertil ved at køre ad Vordingborgvej. Drej til venstre ad Dyssegårdvej — og derefter til højre ad Jettehusen.

Ring eller skriv efter brochure til Ejendomsadministrationen,
Erantisevej 38, 4700 Næstved — Tlf. 72 56 85

i morgen SØNDAGS POLITIKEN

Skal vi afskaffe efterårs- ferien?

Hellere ferie i februar?
Skal forældrene
selv bestemme tidspunktet?
Hvad foretrækker børnene?

**Sig Deres mening
i stor Politiken-undersøgelse**

Oprøret mod de danske slavepiskere

Thorkild Hansens afsluttende værk
om dansk slavehandel udkommer i næste uge.
Søndags-Politiken bringer stort afsnit i morgen.

Invitation til børn i alle aldre

Tegn et julemærke - 2000 kr. i præmier.

— Hvad skulle man dog gøre i sådan en løge, hvis man ikke havde de hvide striber...?

PINOCCHIO MED 715 MEDVIRKENDE

15 skuespillere og 700 børn spiller PINOCCHIO på Allé Scenen. Det er et af de mest overbevisende eksempler på publikumsaktivisering, jeg har oplevet! Børnene går sådan op i spillet, at de hele tiden griber ind i dialogen.

Det har Bent Mejding forudset i sin oversættelse og iscenesættelse.

TEATER

Der er oplysninger, som det ellers ville have været nødvendigt at give fra scenen, som han simpelt hen har kunnet stryge i teksten: de kommer fra salen.

Det er interessant at se, at de voksne skuespillere ikke behøver at løfte for børnene for at få dem til at svare. Børnene bliver revet sådan med af det, der sker, at de af sig selv giver sig til at spille med.

Det er ikke fordi Pinocchio har noget med avanceret småbørnspædagogik at gøre. Eventyret om marionetdukken, der bliver til en rigtig dreng, og som redder dukkemageren Gepetto ud af maven på en hval, er et ret sentimentalt og moralsk eventyr: hvis man ønsker rigtig meget, så lærer den gode fe alle vanskeligheder. Men der er det fine ved dukken, der med det samme har størrelse som en skoledreng, at den skal til at lære alt det, som de små i salen selv lige har lært: at gå, at børste tænder, at gå i skole.

For så vidt er Pinocchio realistisk teater. For resten er det morsomt at se, hvordan et publikum af børn fra de første klasser tager alt, hvad der sker for pålydende. De accepterer teatret som en lige så rimelig virkelighed som den mærkelige verden,

de selv lige er begyndt at nærme sig til.

Intrigen er de mindre børn ret ligeglad med. De børn, der sad omkring mig, begyndte allerede da der var gået en halv time at spørge frekven, om det var forbi nu. Det skulle ikke opfattes sådan, at de kedede sig, men sådan, at de var tilfredse med, hvad de havde set. Der behøvede ikke at ske mere for deres skyld! Forestillingen varer to timer og et kvarter, og det er nok i overkant for de yngste.

Men jeg skal love for, at der sker noget! Spillet foregår lige så meget på tilskuerpladsen på gulvet og på balkonen som på scenen. Så bliver den ene væk, og så flygter den anden, og en eftersøgning må iværksættes over hele teatret. Dukketeaterdirektøren går på parade med sine kunstnere, og cirkusdirektøren går på parade med sine. Der sker omkring trent lige så meget bag ved som foran. Tilskuerne befinder sig hele tiden i begivenhedernes centrum.

Pinocchio er en publikums-succes. Jeg har enkelte gange oplevet et voksent publikum lige så optaget — engageret er ordet — som dette, men de kan let tælles. Det er sjovt at være med til.

Louis Miche-Renard spiller den gamle billedskærer Gepetto med alle de irske-fynske onkel Louis-betoninger og pauser, men holder sig klar af sentimentaliteten. Claus Ryskjær spiller dukke-drengen Pinocchio uden at blive dukkedreng, tværtimod med en glimrende karakterisering af rollen. Så sagtligt skal man tage børneteater. Marie-Louise Cornilck er en betydeligt skarp fe. Som sagt: det er ikke avanceret teater det her, men det er professionelt og det er en succes!

KNUD SCHÖNBERG

NI NORDISKE GRUPPETEATRE TIL HOLSTEBRO

Debatteatret i Norden forsøges kortlagt i forbindelse med Odin Teatrets seminar 29. oktober til 3. november. Der er i de sidste 5-10 år opstået sa mange teatergrupper i Danmark, Norge, Sverige og Finland, som har en politisk mening med det, de laver, at det er rimeligt at indsamle oplysninger om deres arbejdsform og erfaringer.

Ni teatergrupper har anmeldt deres deltagelse i seminaret med ca. 60 medlemmer. Det drejer sig fra Sverige om ABF's Oppna Teater, Cirkelteatern, Gruppe Q, Fra Finland om Collegium Artium og fra Danmark om Fiolteatret, Debatteatret og Banden. Ingen af de svenske grupper har spillet i Danmark før. De vil give forestillinger i forbindelse med seminaret.

Fra Nordisk Kulturfond har Odin Teatret fået 40.000 kr. og teatergrupperne tilsammen ca. 32.000 kr. Odin

Teatret har ansøgt om yderligere 50.000 kr. til dækning af udgifterne til seminaret.

Eleveskolen ved Aarhus Teater sender 8-9 elever og den svenske teaterskole i Finland 14. Seminaret ventes at få over 100 deltagere.

I forbindelse med dette seminar forsøger Odin Teatret en ny organisationsform, idet seminaret ikke ledes af Odin Teatrets Eugenio Barba, men af et råd med repræsentanter for de deltagende lande. Rådets medlemmer er Arne Skovhus fra Fiolteatret, Birgitta Sundberg fra Svensk Teater Centrum, Cecilia Stenström fra Gruppe Q i Stockholm og Lena Schönberg fra Collegium Artium i Helsingfors.

I forbindelse med seminaret udgiver Odin Teatret et særnummer af tidsskriftet Teatrets Teori og Teknik om "Folkets Teater".

K.S.

TIPPERNE RASENDE EFTER CHOK FRA HORSSENS

Hvorfor har vi ikke i tide fået Horsens' besynderlige disposition til kampen mod HIF at vide? spørger tipperne

Danmarks tipperne er rasende på Horsens. Der var telefonstorm på Ekstra Bladets sportsredaktion i går efter vor meddelelse om ydernes beslutning om at svække holdet mod Hvidovre til fordel for mandskabet i Jyllandsserien. Ophidsede tipperne forlangte en forklaring på Horsens' besynderlige disposition, og i de mange telefonsamtaler gik det igennem som en rød tråd, at tipperne følte sig fort bag lyset af Horsens!!!

— Hvorfor har vi tipperne ikke fået at vide, at man i Horsens ikke anser kampen mod Hvidovre for vigtig, siger en ophidsede tipper, Hans Hansen. Med den opstilling, jyderne kommer med til kampen mod Hvidovre, er der garanti for et 1-tal. Det tegn havde vi haft mulighed for at bruge i de store systemer, hvis vi havde fået jydernes besynderlige disposition at vide, inden kuponerne skulle afleveres i onsdags...

Tipperne føler sig snydt af Horsens. Af erfaring ved man, at Hvidovre altid har haft problemer med „den gule fare“. Derfor har adskillige tipperne undladt at tage Hvidovre som sikker vinder og har i stedet satset på andre hold. Men nu serger de mange systemtipperne sig over at have spildt et sikkert 1-tal,

fordi man ikke fik besked fra Horsens.

Ingen surhed hos 1903'erne

I B1903 tager man meddelelsen fra Horsens om det svækkede hold mod Hvidovre med stor ro. Medlem af spilleudvalget Bent E. Larsen siger: — Måske er det ikke fair af jyderne over for de klubber, der sås om at vinde DM-titlen, men vi vil ikke blande os i jydernes dispositioner og er slet ikke sikker på, at Hvidovre vil få det lettere i morgen.

Af erfaring ved jeg, at unge spillere ofte har overgået sig selv for at kæmpe for den chance, de har fået ved at skulle spille i stedet for ældre og mere rutinerede folk...

Vagn,

Carl Aamand, herover på ryggen af KB's Flemming Petersen, er ikke med mod Hvidovre i morgen, fordi han har lægevagt, siger Horsens' UK-formand.

BESTYRTTELSE I HORSSENS

Vore landsholdsspillere er ikke bedre; en reserve har tilmeldt to gange fået professionelle forespørgsler.

Det har vakt bestyrtelse i Horsens FC, at Ekstra Bladet har udlagt den nedrykningsdømte klubs holdudtagelser til mødet med Hvidovre i morgen som en slags „sportslig svinde!“

— Tag vort ord for, at vi møder Hvidovre i morgen med det hold, som vi ubetinget regner for det bedste. Når de af vore spillere, som har været på DBU's landshold, næsten alle befinder sig på andetholdet, der har chance for at rykke op, er det udelukkende en kvalitetsvurdering, der ligger bag, garanterer formanden for spilleudvalget Kurt Madsen.

— Jeg indrømmer, at tanken om manipulationer er nærliggende og fristende, når man tænker på den situation, vi befinder os i, indrømmer Kurt Madsen. Men I må tage vort ord for, at vi ikke er så usportslige.

Det ville være en uforskamethed over for Hvidovres publikum, men også over for de øvrige hold, der slås med Hvidovre om Danmarksmesterskabet, hvis vi bevidst svækkede os selv af uvedkommende grunde. Det ville da også være en hån mod de spillere, vi i morgen sender på banen i Hvidovre.

— Men er det ikke ejendommeligt, at det netop er klubbens „næse“, der spiller på klubbens andethold?

Det overrasker måske udenforstående, men det har sin forklaring. Jørgen Rasmussen, der har været skadet, men nu spiller på andethold, kan ikke fortrænge reserven Ole Skovbo. Denne har været så stærkt spillende, at han efter vore to sidste kampe er blevet kontaktet af henholdsvis en svensk og en østrigsk klub om en eventuel overgang!

Finn Jochumsen er nu først blevet klar igen. Carl Aamand har lægevagt i morgen, men til gengæld fri i dag, og endelig er det jo fire—fem kampe siden, vi satte Lars Glimt af holdet, fordi vi mente, han ikke slog til.

— Hvis vi ville have lavet taktiske fiduser, kunne vi have gjort det, så det ikke var til at misforstå, slutter Kurt Madsen. På det hold, der møder Hvidovre i morgen, er der adskillige spillere, som ikke er „lást“. Dem kunne vi have pillet ud og anbragt side om side med de landsholdsspillere, som af helt naturlige grunde spiller på vort andethold i Jyllandsserien. Als

DE SKU' TAGE AT LØBE EN TUR

Vi sender en raket til månen, og menneskeheden får en masse store tekniske og videnskabelige fremskridt!

Men måske kan denne skelsættende bedrift også blive anledning til, at almindelige mennesker „vender tilbage til naturen“.

Millioner af mennesker i den engelsk-talende verden dyrker distanceløb, og der bliver flere og flere af dem. Det er kommet som en ren eksplosion, efter at amerikanske astronauter har erklæret, at distanceløb er den vigtigste faktor i den daglige træning, der skal udruste dem til at modstå de voldsomme fysiske belastninger, de kommer ud for på rumrejserne. Distanceløb er blevet et led i

deres træning på basis af videnskabelige undersøgelser. Der har ikke været den ringeste tanke om idræt: Videnskabsmænd har fundet ud af, at der ikke findes noget bedre middel til at bringe et almindeligt menneske i fysisk form. Det, der specielt har fængt hos kvinder og mænd på gaden, er, at de selvsamme læger næsten er parat til at garantere almindelige mennesker mod hjertefinfarkt-

sygdomme, som i USA er blevet en dødsårsag for millioner, mens langt flere må arbejde på nedsat kraft for ikke at løbe en alvorlig risiko.

Bare 3—5 km om dagen

At løbe langt betyder fra tre-fem kilometer et par gange om ugen i afslappet tempo. Hvor der ikke er tale om medfødte hjertesvagheder, kan ethvert fornuftigt menneske være sin egen kontrol-lant og løbe distanceløb uden risiko. Man kan gøre det i alle aldre, men specielt den modne og ældre generation har behov for det.

Reglen er: Bliv aldrig forpustet. Så snart man når det punkt, hvor åndedrættet bliver besværligt, sætter man tempoet ned. Først når man igen trækker vejret ubesværet, forlænger man. Tempoet — topstigheden, om De vil — ligger mellem gang og løb! Der trænes ikke til nogen idrætspræstation. Stopure er bandlyst.

Er vi for generte?

De sku' tage at løbe en tur. Det vil bekomme Dem vel, og Deres hjerte har godt af det. Det er dejligt at gå en tur, men det er sundt at løbe. Idrætslæger siger, at der er noget helt naturligt i vor tids mange hjertedødsfald. De kender også forklaringen: for lidt motion.

Er vi for generte? Har vi for få steder, hvor mennesker i nogenlunde ubemærket kan få lov til at pleje sig selv? Hvis man vil, er der masser af steder. Vi er blevet en motoriseret nation. Selv i storbyerne kan man på få minutter finde frem til et sted i grønne omgivel-

I CENTRUM MED ALS

ser, hvor mennesker i smarte og klædelige træningsdragter glider naturligt ind i omgivelserne.

Vi har tilstrækkeligt med stadion- idrætsanlæg, som står tomme i morgen- og formiddagstimerne. Luk dem op ... også et par omklædningsrum, så man kan tage sig et bad bagefter, hvis man ikke vil gøre dette hjemme.

De skulle tage at gøre noget for Dem selv allerede i morgen, når det er fridag. Løb en tur. Få det bedre. Lev længere.

SUCCES STARTER MED DE UKENDTE DRENGE

Ved at investere i ungdom har Hvidovre den bedste garanti for altid at have et hold blandt de bedste

— Se lige her, Leif, strækker jeg vristen rigtigt?

— Vis lige igen, hvordan jeg kaster mig efter bolden, Heinz?

— Ih, hvor du dribler godt, Kurt. — Jeg får aldrig bolden fra dig...

Hvad mange drenge må nøjes med at drømme om, oplever ungdommen i Hvidovre Idrætsforening. Flere gange om måneden får de instruktioner af deres store forbilleder. Forsteholdet skiftes til at give de faste trænere et nap med. De kendte navne er lige så lykkelige som drengene for samværet i eftermiddagstimerne.

Drengene før forretningen

— Selv når jeg har mest travlt i mine to forretninger, gør jeg alt for at få tid til at hjælpe den næste

generation frem, fortæller Leif Sørensen. — Fra mine dage i ungdomsafdelingen ved jeg, hvilken betydning det har at blive trænet af et kendt navn. Jeg havde Niels Hansen, som selv kunne vise de tekniske detaljer, som han krævede af os. Vi vidste, at han havde været medvirkende til at føre sin søn, John, frem til en af vore største spillere i dansk fodbold. Vi håbede, han kunne gøre det samme med os. Ingen af os fik det samme format som John Hansen, men Niels Hansen fik samlet et juniorhold, der nogle år senere vandt Danmarksturneringen.

Hvad Niels Hansen satte i gang, blev fortsat af andre, og det er grunden til, at vi hele tiden har afløserne parat for dem, der rejser. Flere af dem har hurtigt udviklet sig til at blive bedre end dem, de erstattede. Som f. eks. Poul H. Frederiksen og Claus Larsen. Forhåbentlig kan flere af os på forsteholdet holde gang i udviklingen. Lykkes det, har man den bedste garanti for at kunne holde sig blandt topholdene. Og når vi

selv er færdige på forsteholdet, vil vi gerne se den næste generation være med i den endelige afgørelse om Danmarksmesterskabet. Denne spænding forøger glæden ved en kamp...

Udbytte ved at investere i de unge

— Hvidovres resultater er vel nok det bedste bevis på, at det altid giver udbytte at have de bedste instruktører, der kan skaffes, i ungdomsafdelingen, siger cheftreneren Ernst Netuka. — Palle Johansen i drengedelingen, Hardy Gynild hos juniorerne og Steen Ziegler hos ynglingene, giver mig straks et praj, når de har gjort et fund, som det gælder om at pleje. Da Claus Larsen slog igennem som junior, sagde vi: Me ham som centerhalvback, er det lig meget med backpladserne. Han klarer det hele. Og vi har flere af hans slags. Succesen begynder med de ukendte...

— Den vigtigste forudsætning for en præcis aflevering er, at kroppen er over bolden, siger Leif Sørensen til talenterne i svøb.

TEKST: SVEND NIELSEN

FOTO: JENS GLARGAARD